

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 16ης Νοεμβρίου 2021 *

«Προσφυγή λόγω παραβάσεως – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Πολιτική ασύλου – Οδηγίες 2013/32/ΕΕ και 2013/33/ΕΕ – Διαδικασία χορήγησης διεθνούς προστασίας – Λόγοι απαραδέκτου – Έννοια των όρων “ασφαλής τρίτη χώρα” και “πρώτη χώρα ασύλου” – Παροχή βοήθειας στους αιτούντες άσυλο – Ποινικοποίηση – Απαγόρευση εισόδου στη συνοριακή ζώνη του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους»

Στην υπόθεση C-821/19,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2019,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους J. Tomkin και A. Tokár καθώς και από τη M. Κοντού-Durande, στη συνέχεια από τους J. Tomkin και A. Tokár,

προσφεύγουσα,

κατά

Ουγγαρίας, εκπροσωπούμενης από τις K. Szíjjártó και M. M. Tátrai καθώς και από τον M. Z. Fehér,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, A. Arabadjiev, K. Λυκούργο (εισηγητή), E. Regan, N. Jääskinen, I. Ziemele και J. Passer, προέδρους τμήματος, M. Plešič, J.-C. Bonichot, A. Kumin και N. Wahl, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Ράντος

γραμματέας: I. Illéssy, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Νοεμβρίου 2020,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Φεβρουαρίου 2021,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', από το άρθρο 22, παράγραφος 1, και από το άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60), καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ 2013, L 180, σ. 96):
  - θεσπίζοντας έναν πρόσθετο λόγο απαραδέκτου των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, επιπλέον εκείνων που προβλέπονται ρητώς από την οδηγία 2013/32, και
  - τυποποιώντας ως ποινικό αδίκημα τη δραστηριότητα οργάνωσης η οποία αποσκοπεί στη διευκόλυνση της κίνησης διαδικασίας ασύλου από πρόσωπα που δεν πληρούν τα οριζόμενα από το εθνικό δίκαιο κριτήρια για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας και προβλέποντας τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων εις βάρος των οποίων έχει ασκηθεί δίωξη ή έχουν επιβληθεί κυρώσεις για την τέλεση του αδικήματος αυτού.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2013/32

- 2 Το άρθρο 6 της οδηγίας 2013/32, το οποίο επιγράφεται «Πρόσβαση στη διαδικασία», προβλέπει τα εξής:

«1. Όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε αρχή αρμόδια για την καταχώριση των αιτήσεων αυτών δυνάμει του εθνικού δικαίου, η καταχώριση γίνεται το αργότερο τρεις εργάσιμες ημέρες μετά την υποβολή της αίτησης.

Εάν η αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται σε άλλες αρχές οι οποίες ενδεχομένως λαμβάνουν τέτοιες αιτήσεις αλλά δεν είναι αρμόδιες για την καταχώριση δυνάμει του εθνικού δικαίου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η καταχώριση να γίνεται το αργότερο έξι εργάσιμες ημέρες μετά την υποβολή της αίτησης.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι άλλες αρχές οι οποίες ενδεχομένως λαμβάνουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας, όπως η αστυνομία, η συνοριοφυλακή, οι υπηρεσίες μετανάστευσης και το προσωπικό κέντρων κράτησης, να διαθέτουν τις σχετικές πληροφορίες και οι υπάλληλοί τους να λαμβάνουν το επίπεδο κατάρτισης που απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων τους και τις οδηγίες ώστε να ενημερώνονται οι αιτούντες σχετικά με τον τόπο και τον τρόπο υποβολής αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το πρόσωπο το οποίο έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας να έχει πραγματική δυνατότητα να την καταθέσει το ταχύτερο δυνατό. Όταν ο αιτών δεν καταθέτει την αίτησή του, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν το άρθρο 28 αναλόγως.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας να κατατίθενται αυτοπροσώπως και/ή σε καθορισμένο χώρο.

4. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 3, θεωρείται ότι έχει κατατεθεί αίτηση διεθνούς προστασίας, όταν οι αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους λαμβάνουν έντυπο το οποίο έχει υποβάλει ο αιτών ή, όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, επίσημη έκθεση.

[...]

3 Το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής, το οποίο επιγράφεται «Ενημέρωση και παροχή συμβουλών σε κέντρα κράτησης και στα σημεία διέλευσης των συνόρων», ορίζει τα εξής:

«1. Όταν υπάρχουν ενδείξεις ότι υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς οι οποίοι βρίσκονται σε κέντρα κράτησης ή σημεία διέλευσης συνόρων, συμπεριλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα, επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας, τα κράτη μέλη τους παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα να το πράξουν. Στα εν λόγω κέντρα κράτησης και σημεία διέλευσης, τα κράτη μέλη παρέχουν δυνατότητα διερμηνείας στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οργανώσεις και τα πρόσωπα που ενημερώνουν και συμβουλεύουν τους αιτούντες να έχουν πραγματική πρόσβαση στους αιτούντες που βρίσκονται στα σημεία διέλευσης των συνόρων, περιλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κανόνες σχετικά με την παρουσία τέτοιων οργανώσεων και προσώπων στα εν λόγω σημεία διέλευσης των συνόρων και, συγκεκριμένα, να εξαρτούν την πρόσβαση από συμφωνία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Περιορισμοί στην πρόσβαση αυτή μπορούν να επιβάλλονται μόνο όταν, δυνάμει του εθνικού δικαίου, είναι αντικειμενικά απαραίτητοι για την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή τη διοικητική διαχείριση του συγκεκριμένου σημείου διέλευσης των συνόρων και εφόσον η πρόσβαση δεν περιορίζεται αυστηρά και δεν καθίσταται αδύνατη.»

4 Το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος έως ότου εξετασθεί η αίτηση», προβλέπει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να δεχθούν εξαίρεση μόνο όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 41 ή όταν προτίθενται να παραδώσουν ή να εκδώσουν, ανάλογα με την περίπτωση, ένα πρόσωπο είτε σε άλλο κράτος μέλος δυνάμει υποχρεώσεων στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως [...] ή άλλως, είτε σε τρίτη χώρα, ή, τέλος, σε διεθνή ποινικά δικαστήρια.»

5 Το άρθρο 12 της ίδιας οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Εγγυήσεις για τους αιτούντες», έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη, με τις διαδικασίες του κεφαλαίου III, μεριμνούν ώστε να παρέχονται σε όλους τους αιτούντες οι ακόλουθες εγγυήσεις:

[...]

γ) να μη στερούνται της ευκαιρίας να επικοινωνούν με [την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR)] ή κάθε άλλη οργάνωση που παρέχει νομικές ή άλλες συμβουλές σε αιτούντες σύμφωνα με το δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους·

[...].

2. Τα κράτη μέλη, τηρώντας τις διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο V, μεριμνούν ώστε όλοι οι αιτούντες να απολαμβάνουν εγγυήσεων ισοδύναμων με εκείνες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) έως ε).»

6 Το άρθρο 22 της οδηγίας 2013/32, το οποίο επιγράφεται «Δικαίωμα νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Στους αιτούντες παρέχεται η δυνατότητα να συμβουλευούνται, ιδία δαπάνη και κατά τρόπο ουσιαστικό, νομικό ή άλλο σύμβουλο, που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου, σε θέματα σχετικά με τις οικείες αιτήσεις διεθνούς προστασίας, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, ακόμα και μετά από αρνητική απόφαση.»

7 Το άρθρο 23 της οδηγίας αυτής, το οποίο επιγράφεται «Πεδίο εφαρμογής της νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης», ορίζει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο νομικός ή άλλος σύμβουλος που παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση στον αιτούντα να έχει πρόσβαση σε κλειστές ζώνες, όπως χώρους κράτησης και ζώνες διέλευσης, για να συνεννοείται με τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 και το άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) της οδηγίας 2013/33/ΕΕ.»

8 Το κεφάλαιο III της εν λόγω οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Διαδικασίες σε πρώτο βαθμό», προβλέπει στα άρθρα 31 έως 43 τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

9 Το άρθρο 31 της ίδιας οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Διαδικασία εξέτασης», ορίζει στην παράγραφο 8 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι μια διαδικασία εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II μπορεί να επιταχυνθεί και/ή να διενεργηθεί στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 43, εφόσον:

α) ο αιτών, κατά την υποβολή της αίτησης και την παρουσίαση των περιστατικών, απλώς έθεσε θέματα τα οποία είναι άνευ σημασίας για την εξέταση του εάν πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9)]· ή

β) ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής κατά την έννοια της οδηγίας αυτής· ή

γ) ο αιτών παραπλάνησε τις αρχές με την παρουσίαση ψευδών πληροφοριών ή εγγράφων ή με την απόκρυψη σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων όσον αφορά την ταυτότητα και/ή την ιθαγένειά του, που μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την απόφαση· ή

- δ) είναι πιθανόν ότι ο αιτών έχει καταστρέψει ή πετάξει κακόπιστα έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιωτικό έγγραφο που θα βοηθούσε στον προσδιορισμό της ταυτότητας ή της ιθαγένειάς του· ή
- ε) ο αιτών έχει παρουσιάσει προδήλως ασυνεπείς και αντιφατικές πληροφορίες, ή σαφώς ψευδείς ή προφανώς απίθανες πληροφορίες οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με επαρκώς τεκμηριωμένες πληροφορίες της χώρας καταγωγής, καθιστώντας έτσι σαφώς μη πειστική τη δήλωσή του ως προς το εάν πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας [2011/95]· ή
- στ) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5· ή
- ζ) ο αιτών υποβάλει την αίτηση μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση προγενέστερης ή επικείμενης απόφασης που θα οδηγούσε στην απομάκρυνσή του ή
- η) ο αιτών εισήλθε παράνομα στο έδαφος του κράτους μέλους ή παρέτεινε παράνομα τη διαμονή του και, χωρίς σοβαρό λόγο, δεν παρουσιάστηκε στις αρχές ή δεν υπέβαλε αίτηση για διεθνή προστασία το συντομότερο δυνατό, δεδομένων των συνθηκών της εισόδου του· ή
- θ) ο αιτών αρνείται να συμμορφωθεί με την υποχρέωση λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων του, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του “Eurodac” για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013[,] για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα[,] και σχετικά με αιτήσεις της αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπόλ για σκοπούς επιβολής του νόμου [και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 σχετικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (ΕΕ 2013, L 180, σ. 1)]·

[...]».

- 10 Κατά το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32, το οποίο επιγράφεται «Περιπτώσεις απαράδεκτων αιτήσεων»:

«1. Πέραν των περιπτώσεων κατά τις οποίες μια αίτηση δεν εξετάζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να εξετάζουν εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία 2011/95 όταν μια αίτηση θεωρείται ως απαράδεκτη δυνάμει του παρόντος άρθρου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν αίτηση για διεθνή προστασία ως απαράδεκτη μόνο εάν:

- α) η διεθνής προστασία έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος·
- β) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ως πρώτη χώρα ασύλου για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 35·

- γ) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ως ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 38·
- δ) η αίτηση είναι μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο της οποίας δεν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας [2011/95]· ή
- ε) πρόσωπο εξαρτώμενο από τον αιτούντα υποβάλει αίτηση, αφού το πρόσωπο αυτό έχει συναινέσει, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, να αποτελέσει η περίπτωση του τμήμα αίτησης υποβαλλόμενης για λογαριασμό του και δεν υπάρχουν γεγονότα σχετικά με την κατάσταση του προσώπου αυτού τα οποία να δικαιολογούν την υποβολή χωριστής αίτησης.»
- 11 Το άρθρο 35 της οδηγίας αυτής, το οποίο επιγράφεται «Έννοια της πρώτης χώρας ασύλου», προβλέπει τα εξής:
- «Μια χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως πρώτη χώρα ασύλου για ένα συγκεκριμένο αιτούντα εάν:
- α) έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας από τη χώρα αυτή και απολαύει ακόμη της σχετικής προστασίας· ή
- β) απολαύει άλλης επαρκούς προστασίας στην εν λόγω χώρα, επωφελούμενος μεταξύ άλλων από την αρχή της μη επαναπροώθησης,
- με την προϋπόθεση ότι θα γίνει εκ νέου δεκτός στη χώρα αυτή.
- [...]»
- 12 Το άρθρο 38 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Έννοια των ασφαλών τρίτων χωρών», ορίζει τα εξής:
- «1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την έννοια των ασφαλών τρίτων χωρών μόνο εφόσον οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μεταχείριση του αιτούντος διεθνή προστασία στην οικεία τρίτη χώρα θα πληροί τα εξής κριτήρια:
- α) δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων·
- β) δεν υπάρχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης, όπως ορίζεται στην οδηγία [2011/95]·
- γ) τηρείται η αρχή της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη σύμβαση [περί του καθεστώτος των προσφύγων, η οποία υπογράφηκε στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 (*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 189, σ. 150, αριθ. 2545) (1954), όπως τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο περί του καθεστώτος των προσφύγων, το οποίο συνήφθη στη Νέα Υόρκη στις 31 Ιανουαρίου 1967]·
- δ) τηρείται η απαγόρευση της απομάκρυνσης κατά παράβαση του δικαιώματος αποφυγής των βασανιστηρίων και της σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο· και

ε) υπάρχει η δυνατότητα να ζητηθεί το καθεστώς του πρόσφυγα και, στην περίπτωση που ο αιτών αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, να του χορηγηθεί προστασία σύμφωνα με τη σύμβαση [περί του καθεστώτος των προσφύγων].

2. Η εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας υπόκειται στους κανόνες του εθνικού δικαίου, περιλαμβανομένων:

α) των κανόνων που απαιτούν σύνδεσμο μεταξύ του αιτούντος και της οικείας τρίτης χώρας, βάσει της οποίας θα ήταν εύλογο για τον αιτούντα να μεταβεί στη συγκεκριμένη χώρα·

β) των κανόνων σχετικά με τη μεθοδολογία που πρέπει να ακολουθούν οι αρμόδιες αρχές προκειμένου να κρίνουν ότι η έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας μπορεί να εφαρμοσθεί σε συγκεκριμένη χώρα ή συγκεκριμένο αιτούντα. Η μεθοδολογία αυτή μπορεί π.χ. να περιλαμβάνει μια εξέταση του ασφαλούς χαρακτήρα της χώρας για συγκεκριμένο αιτούντα και/ή τον εθνικό χαρακτηρισμό των χωρών που θεωρούνται ως γενικά ασφαλείς·

γ) των κανόνων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο οι οποίοι επιτρέπουν να εξετάζεται χωριστά κατά πόσον η οικεία τρίτη χώρα είναι ασφαλής για συγκεκριμένο αιτούντα και οι οποίοι επιτρέπουν, τουλάχιστον, στον αιτούντα να προσβάλλει την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας επικαλούμενος ως λόγο το γεγονός ότι η τρίτη χώρα δεν είναι ασφαλής υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες ευρίσκεται. Ο αιτών έχει επίσης τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ αυτού και της τρίτης χώρας σύμφωνα με το στοιχείο α).

[...]

4. Όταν η τρίτη χώρα δεν επιτρέπει στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφός της, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αυτός να έχει πρόσβαση σε διαδικασία σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που περιγράφονται στο κεφάλαιο II.

[...]»

Η οδηγία 2013/33

13 Το άρθρο 10 της οδηγίας 2013/33, το οποίο επιγράφεται «Συνθήκες κράτησης», ορίζει στην παράγραφο 4 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε μέλη της οικογένειας, νομικοί σύμβουλοι ή συνήγοροι και πρόσωπα που εκπροσωπούν συναφείς μη κυβερνητικές οργανώσεις που αναγνωρίζονται από το οικείο κράτος μέλος να έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνούν και να επισκέπτονται τους αιτούντες σε συνθήκες που σέβονται τα δικαιώματα ιδιωτικού βίου. Περιορισμοί στην πρόσβαση στην εγκατάσταση κράτησης μπορεί να επιβληθούν μόνον όταν, δυνάμει του εθνικού δικαίου, είναι αντικειμενικά απαραίτητοι για την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή τη διοικητική διαχείριση της εγκαταστάσεως κράτησης, εφόσον η εν λόγω πρόσβαση δεν περιορίζεται υπερβολικά ούτε καθίσταται αδύνατη.»

14 Το άρθρο 18 της οδηγίας αυτής, το οποίο επιγράφεται «Λεπτομέρειες για τις υλικές συνθήκες υποδοχής», προβλέπει τα εξής:

«1. Εφόσον η στέγαση παρέχεται σε είδος, θα πρέπει να λαμβάνει μία από τις κατωτέρω μορφές ή να αποτελεί συνδυασμό τους:

α) χώρο που χρησιμοποιείται προς τον σκοπό της στέγασης των αιτούντων κατά τη διάρκεια της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας που ασκείται στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης·

β) κέντρα φιλοξενίας που εξασφαλίζουν κατάλληλο βιοτικό επίπεδο·

γ) ιδιωτικές κατοικίες, διαμερίσματα, ξενοδοχεία ή άλλοι χώροι προσαρμοσμένοι για τη στέγαση αιτούντων.

2. Με την επιφύλαξη οποιωνδήποτε ειδικών όρων κράτησης, όπως ορίζεται στα άρθρα 10 και 11, σχετικά με τη στέγαση που αναφέρεται στα στοιχεία α), β) και γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

[...]

β) οι αιτούντες να έχουν δυνατότητα επικοινωνίας με συγγενείς, νομικούς συμβούλους ή συνηγόρους, εκπροσώπους [της UNHCR] και άλλες σχετικές εθνικές, διεθνείς και μη κυβερνητικές οργανώσεις και φορείς·

γ) να παρέχεται πρόσβαση στα μέλη της οικογένειας, στους συνηγόρους ή νομικούς συμβούλους, στους εκπροσώπους [της UNHCR] και στις σχετικές μη κυβερνητικές οργανώσεις τις οποίες έχει αναγνωρίσει το σχετικό κράτος μέλος προκειμένου να παρέχεται συνδρομή στους αιτούντες. Περιορισμοί στην πρόσβαση αυτή μπορούν να επιβάλλονται μόνο για λόγους που σχετίζονται με την ασφάλεια των χώρων και των αιτούντων.

[...]»

Η οδηγία 2002/90/EK

15 Το άρθρο 1 της οδηγίας 2002/90/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2002, για τον ορισμό της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής (ΕΕ 2002, L 328, σ. 17), ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ενδεδειγμένες κυρώσεις:

α) κατά παντός, όστις εκ προθέσεως βοηθά πρόσωπο, το οποίο δεν είναι υπήκοος κράτους μέλους, προκειμένου να εισέλθει ή να διέλθει από το έδαφος κράτους μέλους, κατά παράβαση της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους σχετικά με την είσοδο ή τη διέλευση των αλλοδαπών,

β) κατά παντός, όστις, για κερδοσκοπικούς λόγους, εκ προθέσεως βοηθά πρόσωπο, το οποίο δεν είναι υπήκοος κράτους μέλους, προκειμένου να διαμείνει στο έδαφος κράτους μέλους, κατά παράβαση της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους σχετικά με τη διαμονή των αλλοδαπών.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν την μη επιβολή κυρώσεων για τη συμπεριφορά που ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), εφαρμόζοντας την εθνική τους νομοθεσία και πρακτική, εφόσον η συμπεριφορά αυτή αποσκοπεί στην παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας στο συγκεκριμένο πρόσωπο.»

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/946/ΔΕΥ

- 16 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/946/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2002, για την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου για την πρόληψη της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής (ΕΕ 2002, L 328, σ. 1), προβλέπει τα εξής:

«Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι παραβάσεις που ορίζονται στα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας [2002/90] επισύρουν αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις, οι οποίες μπορεί να συνεπάγονται την έκδοση.»

- 17 Το άρθρο 6 αυτής της αποφάσεως-πλαισίου ορίζει τα εξής:

«Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της προστασίας που παρέχεται στους πρόσφυγες και στους αιτούντες άσυλο σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο για τους πρόσφυγες ή με άλλες διεθνείς πράξεις σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της τήρησης από τα κράτη μέλη των διεθνών τους υποχρεώσεων δυνάμει των άρθρων 31 και 33 της σύμβασης [περί του καθεστώτος των προσφύγων].»

Το ουγγρικό δίκαιο

- 18 Το άρθρο 51, παράγραφος 2, στοιχείο f, του *menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény* (νόμου LXXX του 2007 περί του δικαιώματος ασύλου), της 29ης Ιουνίου 2007 (*Magyar Közlöny* 2007/83), ως είχε κατά τον κρίσιμο για την παρούσα διαδικασία χρόνο (στο εξής: νόμος περί του δικαιώματος ασύλου), προβλέπει έναν νέο λόγο απαραδέκτου των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, διατυπωμένο ως εξής:

«Η αίτηση είναι अपараδέκτη εάν ο αιτών αφίχθη στην Ουγγαρία μέσω χώρας στην οποία δεν είναι εκτεθειμένος σε διώξεις κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, ή σε κίνδυνο σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, ή στην οποία διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας.»

- 19 Κατά το άρθρο 51, παράγραφος 12, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου:

«Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 2, στοιχείο f, ο αιτών μπορεί, άπαξ και ενημερωθεί επ' αυτού ή, εν πάση περιπτώσει, εντός τριών ημερών από τη σχετική κοινοποίηση, να δηλώσει ότι στη δική του περίπτωση δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2, στοιχείο f, όσον αφορά τη συγκεκριμένη χώρα.

[...]

20 Το άρθρο 353/A του Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (νόμου C του 2012 περί θεσπίσεως του ποινικού κώδικα), της 13ης Ιουλίου 2012 (*Magyar Közlöny* 2012/92), ως είχε κατά τον κρίσιμο για την παρούσα διαδικασία χρόνο (στο εξής: ποινικός κώδικας), επιγράφεται «Διευκόλυνση της παράνομης μετανάστευσης» και προβλέπει τα εξής:

«(1) Όποιος ασκεί δραστηριότητες οργάνωσης οι οποίες αποσκοπούν

a) είτε στη διευκόλυνση της κίνησης διαδικασίας ασύλου στην Ουγγαρία από πρόσωπο που δεν υφίσταται διώξεις ούτε έχει βάσιμο φόβο άμεσων διώξεων στη χώρα της ιθαγένειάς του, στη χώρα της συνήθους διαμονής του ή σε άλλη χώρα μέσω της οποίας αφίχθη, λόγω της φυλής, της εθνικότητας, της ένταξής του σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα ή των θρησκευτικών ή πολιτικών του πεποιθήσεων,

b) είτε στην παροχή συνδρομής για την απόκτηση άδειας διαμονής από πρόσωπο που εισέρχεται ή διαμένει παράνομως στην Ουγγαρία,

τίθεται υπό περιορισμό, εκτός αν έχει διαπράξει σοβαρότερο ποινικό αδίκημα.

(2) Όποιος παρέχει υλικούς πόρους για την τέλεση του ποινικού αδικήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή ασκεί κατ' εξακολούθηση τέτοιες δραστηριότητες οργάνωσης τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι ενός έτους.

(3) Όποιος διαπράττει το ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1

a) για να αποκομίσει οικονομικό όφελος,

b) παρέχοντας συνδρομή σε περισσότερα πρόσωπα ή

c) σε απόσταση μικρότερη των οκτώ χιλιομέτρων από τα σύνορα ή τη συνοριακή γραμμή η οποία αντιστοιχεί στα εξωτερικά σύνορα κατά το άρθρο 2, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) [(ΕΕ 2016, L 77, σ. 1)], τιμωρείται με την ποινή που προβλέπεται στην παράγραφο 2.

(4) Η κύρωση η οποία επιβάλλεται στον αυτουργό του ποινικού αδικήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να μειωθεί χωρίς περιορισμό ή, στις περιπτώσεις που χρήζουν ειδικής μεταχείρισης, μπορεί να αρθεί εάν ο αυτουργός αποκαλύψει τις περιστάσεις υπό τις οποίες διαπράχθηκε το ποινικό αδίκημα το αργότερο κατά τον χρόνο απαγγελίας κατηγορίας εις βάρος του.

(5) Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και στο πλαίσιο ενός εκ των σκοπών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι δραστηριότητες οργάνωσης περιλαμβάνουν ειδικότερα:

a) την επιτήρηση των συνόρων ή των συνοριακών γραμμών που αντιστοιχούν στα εξωτερικά σύνορα της Ουγγαρίας κατά το άρθρο 2, σημείο 2, του κανονισμού 2016/399,

b) την κατάρτιση ή τη διάθεση ενημερωτικών εγγράφων ή την ανάθεση σε τρίτον της εκτέλεσης των συγκεκριμένων πράξεων και

c) τη σύσταση ή την εκμετάλλευση δικτύου.»

- 21 Το άρθρο 46/F του Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (νόμου XXXIV του 1994 περί της αστυνομίας), της 20ής Απριλίου 1994 (*Magyar Közlöny* 1994/41), ως είχε κατά τον κρίσιμο για την παρούσα διαδικασία χρόνο (στο εξής: νόμος περί της αστυνομίας), επιγράφεται «Μέτρα απομάκρυνσης για την ασφάλεια των συνόρων» και ορίζει τα εξής:

«Προκειμένου να διατηρηθεί η τάξη στα σύνορα του κράτους και να αποτραπεί το ενδεχόμενο διατάραξης της επιτήρησης των συνόρων, οι αστυνομικοί εμποδίζουν κάθε πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα της παράνομης διέλευσης του συνοριακού φράχτη (άρθρο 352/A του ποινικού κώδικα), της φθοράς του συνοριακού φράχτη (άρθρο 352/B του ποινικού κώδικα), της παρακώλυσης της κατασκευής ή της συντήρησης του συνοριακού φράχτη (άρθρο 352/C του ποινικού κώδικα), της παράνομης διακίνησης ανθρώπων (άρθρο 353 του ποινικού κώδικα), της υποβοήθησης της παράνομης διαμονής (άρθρο 354 του ποινικού κώδικα) ή της διευκόλυνσης της παράνομης μετανάστευσης (άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα) να προσεγγίσει σε ακτίνα οκτώ χιλιομέτρων τα σύνορα ή τη συνοριακή γραμμή που αντιστοιχεί στα εξωτερικά σύνορα της ουγγρικής επικράτειας, κατά το άρθρο 2, σημείο 2, του κανονισμού [2016/399], ή απαιτούν από κάθε τέτοιο πρόσωπο να απομακρυνθεί από την εν λόγω ζώνη εφόσον βρίσκεται ήδη εκεί.»

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

- 22 Στις 19 Ιουλίου 2018 η Επιτροπή απέστειλε προειδοποιητική επιστολή στην Ουγγαρία, επισημαίνοντας ότι, κατά την άποψή της, η διεύρυνση από τον Ούγγρο νομοθέτη των λόγων απαραδέκτου αιτήσεως διεθνούς προστασίας, η ποινικοποίηση, από τον ίδιο εθνικό νομοθέτη, των δραστηριοτήτων οργάνωσης που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της υποβολής αιτήσεων χορήγησης ασύλου από πρόσωπα τα οποία δεν έχουν δικαίωμα ασύλου δυνάμει του ουγγρικού δικαίου, καθώς και οι περιορισμοί που επιβάλλονται στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων τα οποία αφορά η ποινικοποίηση των ως άνω δραστηριοτήτων αντέβαιναν προς το δίκαιο της Ένωσης.
- 23 Με έγγραφο το οποίο παραλήφθηκε από την Επιτροπή στις 19 Σεπτεμβρίου 2018, η Ουγγαρία απάντησε στην προειδοποιητική επιστολή, υποστηρίζοντας ότι η ουγγρική νομοθεσία ήταν σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης.
- 24 Στις 24 Ιανουαρίου 2019 η Επιτροπή εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη, προσάπτοντας στην Ουγγαρία ότι παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', από το άρθρο 22, παράγραφος 1, και από το άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32, καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33:
- θεσπίζοντας έναν πρόσθετο λόγο απαραδέκτου των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, επιπλέον εκείνων που προβλέπονται ρητώς από την οδηγία 2013/32,
  - τυποποιώντας ως ποινικό αδίκημα τη δραστηριότητα οργάνωσης η οποία αποσκοπεί στη διευκόλυνση της κίνησης διαδικασίας ασύλου, και
  - προβλέποντας τη λήψη περιοριστικών μέτρων εις βάρος των προσώπων που κατηγορούνται ότι έχουν διαπράξει το συγκεκριμένο αδίκημα ή έχουν καταδικαστεί γι' αυτό.

- 25 Στις 23 Μαρτίου 2019 η Ουγγαρία απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη, εμμένοντας στη θέση της ότι οι επίμαχες ουγγρικές νομοθετικές διατάξεις ήταν συμβατές με το δίκαιο της Ένωσης και δικαιολογημένες λαμβανομένης υπόψη της κρίσης την οποία έχει προκαλέσει η μαζική μετανάστευση στο έδαφός της.
- 26 Η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή, δεδομένου ότι δεν πείστηκε από τα επιχειρήματα που προέβαλε η Ουγγαρία.

Επί του άρθρου 51, παράγραφος 2, στοιχείο f, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 27 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32, προβλέποντας στο άρθρο 51, παράγραφος 2, στοιχείο f, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου ότι η αίτηση ασύλου πρέπει να θεωρείται απαράδεκτη εφόσον ο αιτών αφίχθη μέσω χώρας στην οποία δεν είναι εκτεθειμένος σε διώξεις ή στην οποία διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας.
- 28 Κατά την Επιτροπή, αυτός ο λόγος απαραδέκτου δεν είναι δυνατόν να εξομοιωθεί με κανέναν από τους λόγους απαραδέκτου που απαριθμούνται εξαντλητικώς στο άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32. Ειδικότερα, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι συνάδει με τις έννοιες της «πρώτης χώρας ασύλου» και της «της ασφαλούς τρίτης χώρας», στις οποίες αναφέρεται η ως άνω διάταξη.
- 29 Έχοντας μεν υπόψη την απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020, *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa)* (C-564/18, EU:C:2020:218), η Ουγγαρία αμφιβάλλει, παρά ταύτα, κατά πόσον το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32 μπορεί να εξασφαλίσει μια επαρκή ισορροπία ανάμεσα, αφενός, στον φόρτο τον οποίο συνεπάγονται οι αδικαιολόγητες αιτήσεις για τα συστήματα διεκπεραίωσης των αιτήσεων ασύλου και, αφετέρου, στα θεμιτά συμφέροντα των αιτούντων που χρήζουν πραγματικά διεθνούς προστασίας.
- 30 Το κράτος μέλος ισχυρίζεται ότι το άρθρο 51, παράγραφος 2, στοιχείο f, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου στοχεύει στην πάταξη των καταχρήσεων και γι' αυτό ακριβώς ορίζει, συμφώνως προς τον λόγο απαραδέκτου του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32, όπου γίνεται αναφορά στην έννοια της «ασφαλούς τρίτης χώρας», ότι όταν ο αιτών άσυλο έχει προηγουμένως διέλθει, ενδεχομένως όχι απλώς παροδικά, από κράτος στο οποίο δεν υπέστη ούτε κινδυνεύει να υποστεί διώξεις, τότε η αίτησή του είναι κατ' αρχήν απαράδεκτη, έστω και αν δεν είχε υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας στο κράτος εκείνο.
- 31 Κατά την Ουγγαρία, το ότι οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης δεν αρκούν προς αντιμετώπιση των καταχρηστικών πρακτικών προκύπτει, άλλωστε, από την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση και την κατάργηση της οδηγίας 2013/32/ΕΕ [COM(2016) 467 final].

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 32 Υπογραμμίζεται εισαγωγικώς ότι, αντιθέτως προς τα όσα φαίνεται να υποστηρίζει η Ουγγαρία, το γεγονός και μόνον ότι ο νομοθέτης της Ένωσης σχεδιάζει να τροποποιήσει την οδηγία 2013/32 δεν αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για την εξέταση της σχετικής αιτιάσεως, η οποία πρέπει να κριθεί με

γνώμονα τη νομοθεσία της Ένωσης όπως ίσχυε κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε στο κράτος μέλος με την αιτιολογημένη γνώμη (πρβλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2011, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, C-52/08, EU:C:2011:337, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 33 Υπό το πρίσμα της εισαγωγικής αυτής παρατήρησης, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 33, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, πέραν των περιπτώσεων στις οποίες μια αίτηση δεν εξετάζεται κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 604/2013, τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να ελέγχουν αν ο αιτών πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για χορήγηση διεθνούς προστασίας κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2011/95, όταν μια αίτηση θεωρείται απαράδεκτη δυνάμει της προαναφερθείσας διατάξεως. Το δε άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 απαριθμεί εξαντλητικώς τις περιπτώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν απαράδεκτη την αίτηση διεθνούς προστασίας (απόφαση της 14ης Μαΐου 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, σκέψη 149 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 34 Όπως όμως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, το άρθρο 51, παράγραφος 2, στοιχείο f, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου δεν αντιστοιχεί σε κανέναν από τους λόγους απαραδέκτου που προβλέπονται στο άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχεία α', β', δ', και ε', της οδηγίας 2013/32 (πρβλ. απόφαση της 14ης Μαΐου 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, σκέψεις 151 και 161 έως 164).
- 35 Όσον αφορά το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη διατύπωση της ως άνω διατάξεως, τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν απαράδεκτη την αίτηση διεθνούς προστασίας σε περίπτωση που μια χώρα, η οποία δεν είναι κράτος μέλος, λογίζεται ως ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32.
- 36 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, από το άρθρο 38 της οδηγίας αυτής προκύπτει ότι η εφαρμογή της έννοιας της «ασφαλούς τρίτης χώρας» εξαρτάται από την τήρηση των σωρευτικών προϋποθέσεων των παραγράφων 1 έως 4 του ίδιου άρθρου (απόφαση της 14ης Μαΐου 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, σκέψη 153 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ειδικότερα, το άρθρο 38, παράγραφος 2, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας απαιτεί να υφίσταται μεταξύ του αιτούντος διεθνή προστασία και της οικείας τρίτης χώρας ένας σύνδεσμος βάσει του οποίου θα ήταν εύλογο για τον αιτούντα να μεταβεί στη συγκεκριμένη χώρα.
- 37 Εν προκειμένω, ο σύνδεσμος ο οποίος υφίσταται, κατά το άρθρο 51, παράγραφος 2, στοιχείο f, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου, μεταξύ του αιτούντος και της οικείας τρίτης χώρας απορρέει απλώς από τη διέλευση του πρώτου από το έδαφος της δεύτερης.
- 38 Αρκεί ωστόσο να επισημανθεί ότι, όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, αυτό και μόνον το γεγονός ότι ο αιτών διεθνή προστασία διήλθε από το έδαφος τρίτης χώρας δεν συνιστά βάσιμο λόγο για να θεωρηθεί ότι ο αιτών θα μπορούσε ευλόγως να επιστρέψει εκεί [απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompá), C-564/18, EU:C:2020:218, σκέψη 47].
- 39 Εξάλλου, η υποχρέωση την οποία επιβάλλει το άρθρο 38, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 στα κράτη μέλη να θεσπίζουν, για τους σκοπούς της εφαρμογής της έννοιας της «ασφαλούς τρίτης χώρας», κανόνες που να προβλέπουν, αφενός, τη μεθοδολογία η οποία πρέπει να ακολουθείται για να κρίνεται, κατά περίπτωση, αν η οικεία τρίτη χώρα πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να θεωρηθεί ασφαλής για τον αιτούντα, καθώς και, αφετέρου, τη δυνατότητα του τελευταίου να

αμφισβητήσει την ύπαρξη συνδέσμου με την τρίτη χώρα, δεν θα μπορούσε να δικαιολογηθεί αν η απλή διέλευση του αιτούντος διεθνή προστασία από την οικεία τρίτη χώρα συνιστούσε επαρκή ή ουσιώδη σύνδεσμο στο πλαίσιο αυτό (απόφαση της 14ης Μαΐου 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, σκέψη 158 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 40 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η απλή διέλευση του αιτούντος διεθνή προστασία από την οικεία τρίτη χώρα δεν μπορεί να αποτελεί «σύνδεσμο» με την τρίτη χώρα, κατά την έννοια του άρθρου 38, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32 (πρβλ. απόφαση της 14ης Μαΐου 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, σκέψη 159 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Κατά συνέπεια, το άρθρο 51, παράγραφος 2, στοιχείο f, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου δεν είναι δυνατόν να συνιστά εφαρμογή του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής αναφορικά με την ασφαλή τρίτη χώρα [απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa), C-564/18, EU:C:2020:218, σκέψη 51] και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί, αντιθέτως προς τα όσα ισχυρίζεται η Ουγγαρία, να συνιστά ορθή εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη.
- 42 Κατόπιν του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32, προβλέποντας ότι αίτηση διεθνούς προστασίας μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη με την αιτιολογία ότι ο αιτών αφίχθη στο έδαφός της μέσω χώρας στην οποία δεν είναι εκτεθειμένος ούτε σε διώξεις ούτε σε κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ή στην οποία διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας.

Επί του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο a, του ποινικού κώδικα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 43 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ουγγαρία, θεσπίζοντας το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο a, του ποινικού κώδικα, παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 2, το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33.
- 44 Η Επιτροπή παρατηρεί επ' αυτού ότι τα στοιχεία της ειδικής υπόστασης του αδικήματος που τυποποιείται στο άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο a, του ποινικού κώδικα είναι διατυπωμένα με «ευρύ» και «αόριστο» τρόπο.
- 45 Ειδικότερα, πρώτον, μολοντί στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου 353/A διευκρινίζεται ότι η θέσπιση του συγκεκριμένου αδικήματος δικαιολογείται από τον αυξημένο κίνδυνο κατάχρησης της διαδικασίας χορήγησης ασύλου, το πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής δεν καλύπτει απλώς και μόνον, όπως προκύπτει από το γράμμα της, τη δόλια υποβολή καταχρηστικής αιτήσεως ή την περίπτωση παραπλάνησης των αρχών.
- 46 Επίσης, κατά την Επιτροπή, η νομολογία του Alkotmánybíróság (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ουγγαρία) σχετικά με το άρθρο 353/A δεν συμβάλλει στην αποσαφήνιση του περιεχομένου της διατάξεως, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, επαφίεται στα ποινικά δικαστήρια να κρίνουν σε ποια περίπτωση η συνδρομή προς τον αιτούντα μπορεί να εξομοιωθεί με ανθρωπιστική βοήθεια και να εξαιρεθεί, συνεπώς, από τον κανόνα της ποινικοποίησης.

- 47 Εξάλλου, ούτε η υποχρέωση απόδειξης κατάφωρης πρόθεσης του αιτούντος του αδικήματος του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα προσφέρει επαρκείς εγγυήσεις σε όσους παρέχουν βοήθεια στους αιτούντες άσυλο. Τούτο διότι το άρθρο στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι όποιος ασκεί δραστηριότητα οργάνωσης με σκοπό την παροχή τέτοιας βοήθειας γνωρίζει εκ των προτέρων αν οι αιτούντες άσυλο πληρούν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να τους χορηγηθεί άσυλο στην Ουγγαρία, ενώ δεν εναπόκειται στα πρόσωπα αυτά να αποφασίσουν αν οι αιτούντες έχουν την ιδιότητα του πρόσφυγα.
- 48 Δεύτερον, σε συνέχεια του άρθρου 51, παράγραφος 2, στοιχείο f, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου, το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, του ποινικού κώδικα προβλέπει ότι είναι δυνατή η επιβολή κυρώσεων για τη δραστηριότητα οργάνωσης η οποία αποσκοπεί στη διευκόλυνση της υποβολής αιτήσεως ασύλου από άτομο που δεν υφίσταται διώξεις ούτε έχει βάσιμο φόβο άμεσων διώξεων στη χώρα προέλευσης ή σε οποιαδήποτε άλλη χώρα μέσω της οποίας αφίχθη.
- 49 Δεδομένου όμως ότι η Ουγγαρία έχει κηρυχθεί, από το 2015, σε κατάσταση κρίσης λόγω της μαζικής μετανάστευσης, οι αιτήσεις ασύλου μπορούν να υποβληθούν μόνο στις ζώνες διέλευσης του Röszke (Ουγγαρία) και της Tompa (Ουγγαρία), οι οποίες βρίσκονται στα σερβοουγγρικά σύνορα και είναι προσβάσιμες αποκλειστικώς μέσω της Σερβίας. Επομένως, στη μεγάλη πλειονότητα των περιπτώσεων, οι αιτήσεις αυτές είναι, βάσει της ουγγρικής νομοθεσίας, απορριπτέες ως απαράδεκτες. Με αυτά τα δεδομένα, τα πρόσωπα τα οποία παρέχουν βοήθεια ή πληροφορίες όσον αφορά την υποβολή αιτήσεων ασύλου γνωρίζουν αναπόφευκτα ότι όσοι αιτούντες βρίσκονται σε ζώνη διέλευσης έχουν περάσει κατ' ανάγκη από τη Σερβία και ότι δεν είναι, κατ' αρχήν, δυνατόν να τους χορηγηθεί δικαίωμα ασύλου δυνάμει του ουγγρικού δικαίου. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι είναι εύκολο να αποδειχθεί το βουλευτικό στοιχείο σε σχέση με τα πρόσωπα που ασκούν τέτοιες δραστηριότητες.
- 50 Τρίτον, ούτε το γεγονός ότι η τέλεση του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, του ποινικού κώδικα προϋποθέτει την άσκηση δραστηριότητας οργάνωσης συνιστά, κατά την άποψη της Επιτροπής, επαρκή εγγύηση. Τούτο διότι ο ορισμός της δραστηριότητας οργάνωσης διατυπώνεται με «ευρύ» και «αόριστο» τρόπο, με συνέπεια να μην αποκλείεται το ενδεχόμενο να είναι ποινικά κολάσιμη η απλή παροχή βοήθειας προς υποβολή αιτήσεως ασύλου, καθώς το άρθρο 353/A, παράγραφος 5, περιορίζεται απλώς σε μια απαρίθμηση παραδειγμάτων δραστηριοτήτων οργάνωσης, σε εντελώς αδρές γραμμές. Η απόφαση του Alkotmánybíróság (Συνταγματικού Δικαστηρίου) της 25ης Φεβρουαρίου 2019 δεν ενίσχυσε την ασφάλεια δικαίου συναφώς, καθότι, σύμφωνα με την απόφαση αυτή, εναπόκειται στον ποινικό δικαστή να προσδιορίσει επακριβώς τι συνιστά δραστηριότητα οργάνωσης.
- 51 Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, από το γράμμα του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα συνάγεται, αφενός, ότι μια δραστηριότητα μπορεί να χαρακτηριστεί ως δραστηριότητα οργάνωσης κατά την έννοια του άρθρου αυτού, ακόμη και αν δεν ασκείται συστηματικά και στοχεύει στην παροχή βοήθειας προς ένα μόνον άτομο, και, αφετέρου, ότι ενδέχεται να υπόκειται σε ποινικές κυρώσεις όποιος παρέχει οικονομική στήριξη, έστω και περιορισμένη, σε κοινωνική οργάνωση η οποία αναλαμβάνει να διανέμει σε όσους αιτούντες άσυλο βρίσκονται σε ζώνη διέλευσης το έντυπο υλικό που αφορά τους κανόνες της Ένωσης για το άσυλο.
- 52 Ως εκ τούτου, ανεξαρτήτως του σκοπού του νόμου, ο οποίος, όπως δηλώνεται στην αιτιολογική του έκθεση, συνίσταται στη μείωση του αριθμού των καταχρηστικών και παραπλανητικών αιτήσεων, το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται κίνδυνος άσκησης ποινικών διώξεων εις βάρος οποιουδήποτε παρέχει βοήθεια ώστε να κινηθεί διαδικασία ασύλου στην Ουγγαρία. Η Επιτροπή διευκρίνισε επ' αυτού, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση,

ότι κάθε βοήθεια που παρέχεται στη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου μπορεί να χαρακτηριστεί ως βοήθεια προς διευκόλυνση της κίνησης τέτοιας διαδικασίας, δεδομένου ότι, άπαξ και το οιοδήποτε δικαιοδοτικό ή διοικητικό όργανο το οποίο είναι υπεύθυνο για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και αρμόδιο να τις κρίνει σε πρώτο βαθμό (στο εξής: αποφαινόμενη αρχή) αρχίσει να εξετάζει τον φάκελο, ο αιτών υπέχει ούκ ολίγες υποχρεώσεις προς απόδειξη της ύπαρξης δικαιώματος υπαγωγής στο καθεστώς του πρόσφυγα.

- 53 Η Επιτροπή επισημαίνει ακόμη ότι το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ως μεταφορά στο ουγγρικό δίκαιο της οδηγίας 2002/90, καθώς το πεδίο εφαρμογής του ως άνω άρθρου διαφέρει από το αντίστοιχο του άρθρου 1 της προαναφερθείσας οδηγίας, όπου ορίζεται η υποβοήθηση της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής.
- 54 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω διευκρινίσεων, η Επιτροπή εκτιμά, κατά πρώτον, ότι το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32.
- 55 Ειδικότερα, εφόσον σχεδόν κάθε οργάνωση, εθελοντής ή νομικός σύμβουλος που ασκεί δραστηριότητα οργάνωσης κατά την έννοια του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα υπόκειται, στην πράξη, σε ποινικές κυρώσεις, συντρέχει κίνδυνος να καταστεί αδύνατη η πρόσβαση των οργάνωσεων και των προσώπων που δίνουν συμβουλές και κατευθύνσεις σε όσους αιτούντες άσυλο βρίσκονται στα σημεία διέλευσης των εξωτερικών συνόρων, περιλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης.
- 56 Είναι βεβαίως αληθές ότι, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, της οδηγίας 2013/32, η Ουγγαρία έχει την ευχέρεια να καθορίζει ποιος επιτρέπεται να εισέρχεται στις ζώνες διέλευσης για να παρέχει εκεί νομικές συμβουλές στους αιτούντες άσυλο. Εντούτοις, η επιβολή τέτοιων περιορισμών είναι δυνατή μόνον εφόσον αυτοί είναι αντικειμενικώς απαραίτητοι προς διαφύλαξη της ασφάλειας, της δημόσιας τάξης ή της διοικητικής διαχείρισης των σημείων διέλευσης και στον βαθμό που η πρόσβαση εκεί δεν περιορίζεται ουσιωδώς ή δεν καθίσταται αδύνατη. Εν προκειμένω δε, οι προϋποθέσεις εφαρμογής των εξαιρέσεων που αφορούν τη δημόσια τάξη και τη δημόσια ασφάλεια δεν πληρούνται, ενώ το άρθρο 353/A δεν προβλέπει καν τον έλεγχο της συνδρομής των προϋποθέσεων αυτών.
- 57 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32. Τούτο διότι το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση οποιουδήποτε προσώπου ασκεί δραστηριότητα οργάνωσης προς διευκόλυνση της κίνησης διαδικασίας ασύλου κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', μεταξύ άλλων, παρέχοντας πληροφορίες σχετικές με τη νομική συνδρομή ή με τις αναγκαίες διατυπώσεις για την κατάθεση αιτήσεως.
- 58 Κατά τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα δεν συμβιβάζεται ούτε με το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32. Τούτο διότι, αν ασκούνται ποινικές διώξεις εις βάρος των συμβούλων, ιδίως των νομικών, επειδή παρέχουν τις υπηρεσίες στις οποίες αναφέρεται η τελευταία αυτή διάταξη, τότε οι αιτούντες άσυλο δεν θα μπορούν πλέον να έχουν πρόσβαση στις συγκεκριμένες υπηρεσίες, ακόμη και σε περίπτωση απόρριψης της αιτήσεώς τους.
- 59 Κατά τέταρτον, η Επιτροπή εκτιμά ότι η επίμαχη ουγγρική νομοθεσία δεν συμβιβάζεται ούτε με το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33. Τούτο διότι οι ζώνες διέλευσης πρέπει, κατά την άποψή της, να θεωρούνται ως κέντρα κράτησης κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η', της οδηγίας 2013/33. Κατά συνέπεια, όσοι αιτούντες άσυλο βρίσκονται στις ζώνες διέλευσης

- εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 10 της ίδιας οδηγίας. Όμως, το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα καθιστά κενό περιεχομένου το δικαίωμα το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 4.
- 60 Η Ουγγαρία ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, του ποινικού κώδικα δεν μπορεί παρά να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τυποποιείται αδίκημα εκ προθέσεως, εφόσον χρησιμοποιείται η λέξη «αποσκοπεί». Επομένως, επιβολή κύρωσης βάσει του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα χωρεί μόνο σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές είναι σε θέση να αποδείξουν, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι ο ενδιαφερόμενος ενήργησε γνωρίζοντας ότι το άτομο προς το συμφέρον του οποίου άσκησε τη δραστηριότητα οργάνωσης δεν υφίστατο διώξεις ή ότι οι σχετικοί φόβοι του δεν ήταν βάσιμοι και επιθυμώντας, μέσω της δραστηριότητάς του, να διευκολύνει το άτομο αυτό να κινήσει διαδικασία ασύλου ή να αποκτήσει τίτλο διαμονής.
- 61 Κατά την άποψη της Ουγγαρίας, το Alkotmánybíróság (Συνταγματικό Δικαστήριο) επιβεβαίωσε, με την απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2019, την ως άνω ερμηνεία, υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα ότι δεν μπορεί να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα μια ανιδιοτελής δραστηριότητα οργάνωσης η οποία ανταποκρίνεται στο καθήκον αρωγής προς τους άπορους και τους ενδεείς. Αυτή δε η ερμηνεία του Alkotmánybíróság (Συνταγματικού Δικαστηρίου) δεσμεύει τον ποινικό δικαστή.
- 62 Επιπλέον, από την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα προκύπτει με σαφήνεια ότι η εν λόγω διάταξη στοχεύει στην πάταξη της καταστρατήγησης της διαδικασίας ασύλου και της υποβοήθησης της μετανάστευσης βάσει παραπλανητικών στοιχείων, καθώς και των ενεργειών που γίνονται για την οργάνωση τέτοιων δραστηριοτήτων. Ως εκ τούτου, για να μπορεί να ασκηθεί δίωξη, θα πρέπει οι ουγγρικές αρχές να αποδείξουν ότι ο αυτουργός είχε ως σκοπό να βοηθήσει τους υποψήφιους αιτούντες διεθνή προστασία να καταστρατηγήσουν τη σχετική νομοθεσία, να εκμεταλλευτούν καταχρηστικά το καθεστώς ασύλου ή να παρακάμψουν την εφαρμογή των κανόνων που διέπουν τη χορήγηση των τίτλων διαμονής. Συνεπώς, αποκλείεται η τέλεση του αδικήματος του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα από πρόσωπα και οργανώσεις που ενεργούν καλόπιστα και δεν επιδιώκουν να επιτύχουν παράνομους σκοπούς ή να αποφύγουν την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας.
- 63 Εξ αυτού συνάγεται ότι δεν διαπράττει το αδίκημα του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα όποιος παρέχει βοήθεια προς διευκόλυνση της υποβολής αιτήσεως διεθνούς προστασίας γνωρίζοντας ότι ο αιτών δεν δικαιούται, κατά πάσα πιθανότητα, να υπαχθεί στο καθεστώς του πρόσφυγα. Πρέπει δε να τονιστεί συναφώς ότι, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος δεν έχει κατ' αρχήν δικαίωμα ασύλου επειδή διήλθε από ασφαλή τρίτη χώρα δεν αρκεί για να αποκλειστεί εκ προοιμίου η δυνατότητα χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα σε αυτόν, δεδομένου ότι το τεκμήριο απαραδέκτου της αιτήσεώς του λόγω της διέλευσής του από την τρίτη χώρα είναι μαχητό, όπως προκύπτει από το άρθρο 51, παράγραφος 12, του νόμου περί του δικαιώματος ασύλου.
- 64 Δεύτερον, η Ουγγαρία υπογραμμίζει ότι η έννοια της «οργάνωσης» χρησιμοποιείται ως στοιχείο της ειδικής υπόστασης και άλλων αδικημάτων του ποινικού κώδικα. Το γεγονός ότι στο άρθρο 353/A, παράγραφος 5, του κώδικα αυτού παρατίθεται ένας ενδεικτικός κατάλογος δεν δυσχεραίνει, αλλά τουναντίον διευκολύνει τη νομολογιακή ερμηνεία της έννοιας αυτής.
- 65 Εξάλλου, δεν είναι δυνατόν να εξομοιωθεί με δραστηριότητα οργάνωσης η απλή παροχή συμβουλών ή πληροφοριών, αφού η έννοια «οργάνωση» υποδηλώνει μια μορφή συντονισμένης συμπεριφοράς που χαρακτηρίζεται από πιο σύνθετες και εκτεταμένες ενέργειες με σκοπό την

υλοποίηση ενός προκαθορισμένου και συγκεκριμένου στόχου. Όπως άλλωστε έκρινε το Alkotmánybírószág (Συνταγματικό Δικαστήριο) με την απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2019, η παροχή υπηρεσίας νομικής εκπροσώπησης δεν ισοδυναμεί, αυτή καθαυτήν, με την άσκηση δραστηριότητας οργάνωσης κατά την έννοια του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα. Επιπλέον, η άσκηση των δραστηριοτήτων παροχής νομικών συμβουλών, πληροφοριών ή συνδρομής διασφαλίζεται ρητώς από την ουγγρική νομοθεσία για το άσυλο.

- 66 Τρίτον, η Ουγγαρία ισχυρίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, στον βαθμό που η βοήθεια η οποία παρέχεται σε αιτούντα άσυλο τιμωρείται μόνον εφόσον διευκολύνει την κίνηση διαδικασίας ασύλου, οποιαδήποτε βοήθεια κατόπιν της κατάθεσης αιτήσεως ασύλου δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως που τυποποιεί το σχετικό αδίκημα. Παρότι όμως όλες οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης σε σχέση με τις οποίες η Επιτροπή προσάπτει παράβαση στην Ουγγαρία αφορούν τους αιτούντες διεθνή προστασία, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής αποκτά την ιδιότητα του αιτούντος μόνον άπαξ και καταθέσει την αίτησή του.
- 67 Τέταρτον, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν βασίζεται σε κανένα αντικειμενικό γεγονός για να τεκμηριώσει την ύπαρξη του αποτρεπτικού αποτελέσματος το οποίο αποδίδει στο άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα. Ωστόσο η Επιτροπή οφείλει να προσκομίσει ενώπιον του Δικαστηρίου όλα τα στοιχεία που του είναι απαραίτητα προκειμένου να ελέγξει την ύπαρξη της προβαλλομένης παραβάσεως, χωρίς να μπορεί να στηριχθεί συναφώς σε οποιοδήποτε τεκμήριο.
- 68 Πέμπτον, μολονότι το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα δεν θεσπίστηκε για να μεταφερθεί στο ουγγρικό δίκαιο η οδηγία 2002/90, εντούτοις η θέσπισή του συνάδει με τους σκοπούς της, καθώς επιβάλλονται κυρώσεις για εγκληματικές συμπεριφορές που ήταν μεν ακόμη άγνωστες κατά τον χρόνο έκδοσης της οδηγίας εκείνης, πλην όμως συνδέονται στενά με τις συμπεριφορές στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 1 αυτής.
- 69 Έκτον και τελευταίον, η Ουγγαρία ισχυρίζεται ότι η απαγόρευση κυκλοφορίας εκτός των ζωνών διέλευσης δεν συνιστά μέτρο κράτησης, όπερ σημαίνει ότι το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33 δεν ασκεί, εν πάση περιπτώσει, επιρροή στο πλαίσιο της εξέτασης της υπό κρίση προσφυγής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 70 Η Επιτροπή εκτιμά κατ' ουσίαν ότι η Ουγγαρία, ποινικοποιώντας τη δραστηριότητα οργάνωσης η οποία αποσκοπεί στη διευκόλυνση της κίνησης διαδικασίας ασύλου από πρόσωπα που δεν μπορούν να υπαχθούν στο καθεστώς του πρόσφυγα βάσει των κριτηρίων του εθνικού της δικαίου, περιόρισε με αδικαιολόγητο τρόπο τα δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στο άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και στο άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και στο άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33.
- 71 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά το αδίκημα του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα, εξυπακούεται όμως ότι τα στοιχεία της ειδικής υπόστασης του αδικήματος ορίζονται στο άρθρο 353/A, παράγραφοι 2, 3 και 5, του εν λόγω κώδικα.

72 Προκειμένου να κριθεί κατά πόσον η εν λόγω αιτίαση είναι βάσιμη, πρέπει να εξεταστεί, σε πρώτη φάση, αν η διάταξη αυτή συνιστά περιορισμό των δικαιωμάτων που απορρέουν από τις διατάξεις των οδηγιών 2013/32 και 2013/33 οι οποίες μνημονεύθηκαν στη σκέψη 70 της παρούσας αποφάσεως και, εφόσον συμβαίνει κάτι τέτοιο, να εξεταστεί, σε δεύτερη φάση, αν τέτοιος περιορισμός μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει του δικαίου της Ένωσης.

Ως προς την ύπαρξη περιορισμού

73 Στο πλαίσιο της εκτίμησης του ζητήματος κατά πόσον το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα συνιστά περιορισμό των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στις προαναφερθείσες στη σκέψη 70 της παρούσας αποφάσεως διατάξεις των οδηγιών 2013/32 και 2013/33, πρέπει να κριθεί αν οι δραστηριότητες συνδρομής προς τους αιτούντες διεθνή προστασία για τις οποίες γίνεται λόγος σε αυτές τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του επίμαχου άρθρου και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αν το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα περιορίζει τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στις ως άνω διατάξεις.

74 Κατά πρώτον, όσον αφορά την ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, σε τέτοιες δραστηριότητες συνδρομής προς τους αιτούντες διεθνή προστασία, επισημαίνεται ότι η ειδική υπόσταση του αδικήματος της διατάξεως αυτής συγκροτείται από τρία στοιχεία.

75 Ειδικότερα, πρώτον, για να διαπιστωθεί η τέλεση του αδικήματος, από το γράμμα της διατάξεως προκύπτει ότι η βοήθεια που παρέχεται από τον αυτουργό πρέπει να αποσκοπεί στη «διευκόλυνση της κίνησης διαδικασίας ασύλου στην Ουγγαρία».

76 Επομένως, το καθού κράτος μέλος ισχυρίζεται ότι το πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης διατάξεως καλύπτει μόνον τα στάδια εκείνα της διαδικασίας ασύλου τα οποία προηγούνται της καθεαυτήν εξέτασης της αιτήσεως ασύλου από την αποφαινόμενη αρχή, όπερ σημαίνει ότι τιμωρείται με τη διάταξη αυτή μόνον η βοήθεια που παρέχεται στους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους ανιθαγενείς προκειμένου να υποβάλουν και εν συνεχεία να καταθέσουν την αίτησή τους για τη χορήγηση ασύλου, κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 2013/32.

77 Κατά την άποψή του, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η εν λόγω ερμηνεία ήταν εσφαλμένη. Μάλιστα, προβαίνει σε ερμηνεία προδήλως αντίθετη προς το γράμμα του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα υποστηρίζοντας ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι το πεδίο εφαρμογής της διατάξεως καλύπτει τη βοήθεια που παρέχεται καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου, για τον λόγο και μόνον ότι, στο πλαίσιο της καθεαυτήν εξέτασης της αιτήσεως ασύλου, ο αιτών εξακολουθεί να υπόκειται σε διάφορες υποχρεώσεις, προς εκπλήρωση των οποίων ενδέχεται να είναι αναγκαία η παροχή συνδρομής εκ μέρους των προσώπων ή των οργανώσεων στα οποία αναφέρονται οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 70 της παρούσας αποφάσεως.

78 Συνεπώς, κατά την Ουγγαρία, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που έχουν υποβληθεί στην κρίση του Δικαστηρίου, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν είναι δυνατόν να καταδικαστεί βάσει αυτής πρόσωπο το οποίο παρέχει συνδρομή σε αιτούντα άσυλο, άπαξ και η αίτηση του τελευταίου έχει ήδη κατατεθεί, σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2013/32.

- 79 Πρέπει ωστόσο να επισημανθεί, κατ' αρχάς, ότι οι δραστηριότητες για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 2, και στο άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και στο άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, είναι πιθανόν να ασκούνται ήδη πριν από την κατάθεση αιτήσεως διεθνούς προστασίας και, επομένως, ενδέχεται να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα.
- 80 Πράγματι, αφενός, εν αντιθέσει προς τα όσα υποστηρίζει η Ουγγαρία, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής αποκτά την ιδιότητα του αιτούντος διεθνή προστασία, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, από τη στιγμή που υποβάλλει τέτοια αίτηση [απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία), C-808/18, EU:C:2020:1029, σκέψη 100 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Αφετέρου, το άρθρο 8, παράγραφος 2, και το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32 πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι διασφαλίζουν τη δυνατότητα παροχής συνδρομής και προς υποβολή τέτοιας αιτήσεως. Τούτο διότι, πέραν του ότι ο σκοπός της οδηγίας 2013/32 συνίσταται στη διασφάλιση πραγματικής, ευχερούς και ταχείας πρόσβασης στη διαδικασία χορήγησης διεθνούς προστασίας, περιλαμβανομένου και του αρχικού σταδίου της υποβολής αιτήσεως διεθνούς προστασίας [πρβλ. απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία), C-808/18, EU:C:2020:1029, σκέψεις 104 έως 106], από τον συνδυασμό των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 8 της οδηγίας 2013/32 συνάγεται ότι η συνδρομή η οποία παρέχεται στα σημεία διέλευσης των συνόρων αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στη διευκόλυνση της υποβολής αιτήσεως διεθνούς προστασίας από τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους ανιθαγενείς που βρίσκονται εκεί. Επιπλέον, το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής κατοχυρώνει ρητώς το δικαίωμα του αιτούντος να ζητεί τη συνδρομή συμβούλου σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.
- 81 Αντιθέτως, δεν ισχύει το ίδιο για τις δραστηριότητες στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32. Ειδικότερα, η διάταξη εκείνη έχει εφαρμογή, όπως καθίσταται σαφές από το γράμμα της, μόνο στις διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο III της ίδιας οδηγίας, δηλαδή από το στάδιο της καθεαυτήν εξέτασης της αιτήσεως ασύλου και έπειτα. Όπως όμως προκύπτει πιο συγκεκριμένα από το άρθρο 31, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας, το στάδιο αυτό αρχίζει κατόπιν της κατάθεσης της αιτήσεως διεθνούς προστασίας και, ως εκ τούτου, μετά την περάτωση του σταδίου της πρόσβασης στη διαδικασία, κατά την έννοια του άρθρου 6 της προαναφερθείσας οδηγίας.
- 82 Επομένως, σε αντίθεση με τα όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, οι δραστηριότητες παροχής συνδρομής στους αιτούντες διεθνή προστασία οι οποίες ποινικοποιούνται με το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32. Κατά συνέπεια, η ποινικοποίησή τους δεν συνεπάγεται περιορισμό των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στην τελευταία αυτή διάταξη υπέρ των αιτούντων διεθνή προστασία.
- 83 Δεύτερον, για να διαπιστωθεί η τέλεση του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, πρέπει επίσης η βοήθεια να παρέχεται στο πλαίσιο «δραστηριότητας οργάνωσης».
- 84 Μολονότι η έννοια «δραστηριότητα οργάνωσης» δεν ορίζεται στο άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα, δεδομένου ότι η παράγραφος 5 περιέχει απλώς έναν ενδεικτικό κατάλογο τέτοιων δραστηριοτήτων, από το γράμμα των παραγράφων 2 και 3 του ίδιου άρθρου προκύπτει ότι η βοήθεια προς υποβολή ή κατάθεση αιτήσεως ασύλου μπορεί να θεωρηθεί ως «δραστηριότητα

οργάνωσης», κατά την έννοια του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα, ακόμη και αν παρέχεται σε ένα μόνον άτομο, περιστασιακά και ανεξαρτήτως οποιασδήποτε επιδίωξης κέρδους.

- 85 Η Ουγγαρία ισχυρίζεται εντούτοις ότι, για να μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δραστηριότητα οργάνωσης», κατά την έννοια της επίμαχης διατάξεως, η βοήθεια η οποία παρέχεται σε άτομο που επιθυμεί να του χορηγηθεί άσυλο στο έδαφός της πρέπει να εντάσσεται στο πλαίσιο μιας συντονισμένης συμπεριφοράς με προκαθορισμένο και συγκεκριμένο στόχο.
- 86 Το στοιχείο αυτό δεν αρκεί, εν πάση περιπτώσει, για να εμποδίσει την ποινικοποίηση, βάσει του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα, ορισμένων δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 2, και του άρθρου 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33.
- 87 Πράγματι αφενός, το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 και το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33 διασφαλίζουν, ειδικότερα, σε ορισμένες οργανώσεις το δικαίωμα πρόσβασης στους αιτούντες διεθνή προστασία που βρίσκονται στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών ή τίθενται υπό κράτηση στο έδαφός τους. Όπως επισήμανε δε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 39 των προτάσεών του, η δραστηριότητα των οργανώσεων αυτών προϋποθέτει, εξ ορισμού, κάποιον συντονισμό για την υλοποίηση ενός προκαθορισμένου και συγκεκριμένου στόχου. Συνεπώς, η βοήθεια η οποία παρέχεται σε αυτούς τους αιτούντες άσυλο από μέλη τέτοιων οργανώσεων πρέπει να θεωρείται ως «δραστηριότητα οργάνωσης», κατά την έννοια του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α.
- 88 Αφετέρου, παρότι το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32 δεν αναφέρεται ρητώς στους οργανισμούς που παρέχουν συνδρομή στους αιτούντες διεθνή προστασία, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο να πραγματοποιείται στο πλαίσιο «δραστηριότητας οργάνωσης», υπό την έννοια που προσδίδει στον όρο η Ουγγαρία, και η επαφή στην οποία ο αιτών διεθνή προστασία μπορεί, δυνάμει της διατάξεως αυτής, να προβεί ίδια δαπάνη προς αναζήτηση συμβουλών, περιλαμβανομένων των νομικών.
- 89 Τούτο διότι τέτοιες συμβουλευτικές επαφές, ανεξαρτήτως του ότι από αυτές επωφελείται ένα συγκεκριμένο πρόσωπο, μπορούν κάλλιστα να εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο της άσκησης συντονισμένης και προκαθορισμένης δραστηριότητας με σκοπό την παροχή συνδρομής σε αιτούντες διεθνή προστασία.
- 90 Εξάλλου, από την απόφαση του Alkotmánybíróság (Συνταγματικού Δικαστηρίου) της 25ης Φεβρουαρίου 2019, την οποία η Ουγγαρία επικαλείται προς υπεράσπισή της, δεν προκύπτει ότι οι νομικές συμβουλές, περιλαμβανομένων εκείνων που παρέχονται στο πλαίσιο επικοινωνίας με δικηγόρο, εξαιρούνται οπωσδήποτε από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα. Ειδικότερα, αληθεύει μιν ότι, με την απόφαση εκείνη το εν λόγω δικαστήριο υπογράμμισε ότι η νομική συνδρομή δεν συνιστά, αυτή καθαυτήν, δραστηριότητα οργάνωσης τιμωρητέα βάσει της επίμαχης διατάξεως, πλην όμως δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο μια τέτοια συνδρομή να μπορεί, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της ως άνω διατάξεως, να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της. Το ίδιο δικαστήριο διευκρίνισε άλλωστε ότι, κατά την ουγγρική νομοθεσία, η άσκηση δραστηριότητας δικηγόρου δεν είναι δυνατόν να αποσκοπεί στην καταστρατήγηση του νόμου.

- 91 Τρίτον, το αδίκημα του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα προϋποθέτει την ύπαρξη βουλευτικού στοιχείου. Πιο συγκεκριμένα, όπως ανέφερε η Ουγγαρία, για να διαπιστωθεί η τέλεση του προαναφερθέντος αδικήματος, πρέπει οι συγγρικές αρχές να αποδείξουν, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι ο αυτουργός είχε επίγνωση του ότι παρείχε συνδρομή σε άτομο στο οποίο δεν μπορούσε να χορηγηθεί άσυλο βάσει του συγγρικού δικαίου.
- 92 Ωστόσο, ούτε το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 ούτε το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής ούτε το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33 εξαιρούν από το αντίστοιχο πεδίο εφαρμογής τους τη συνδρομή η οποία παρέχεται σε αιτούντα διεθνή προστασία παρότι το πρόσωπο το οποίο την παρείχε γνώριζε ότι η αίτηση ήταν ούτως ή άλλως αδύνατον να ευδοκιμήσει.
- 93 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων συνάγεται ότι τουλάχιστον ορισμένες από τις δραστηριότητες συνδρομής προς αιτούντες διεθνή προστασία στις οποίες αναφέρονται το άρθρο 8, παράγραφος 2, και το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα.
- 94 Κατά δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί αν το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, περιορίζει τα δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνονται στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως.
- 95 Όσον αφορά, αφενός, τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, μολονότι αληθεύει ότι το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, και παράγραφοι 2 και 3, του ποινικού κώδικα δεν απαγορεύει τυπικώς σε όσα πρόσωπα ή σε όσες οργανώσεις παρέχουν συνδρομή σε αιτούντες διεθνή προστασία να έχουν πρόσβαση ή επικοινωνία με τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους ανιθαγενείς που επιθυμούν να τους χορηγηθεί άσυλο στην Ουγγαρία και βρίσκονται στα εξωτερικά σύνορα του κράτους μέλους αυτού ή τίθενται υπό κράτηση στο έδαφός του, εντούτοις γεγονός παραμένει ότι η εθνική αυτή διάταξη, ποινικοποιώντας ένα ορισμένο είδος βοήθειας που παρέχεται υπό τέτοιες συνθήκες, περιορίζει τα δικαιώματα πρόσβασης στους αιτούντες και επικοινωνίας μαζί τους, τα οποία αναγνωρίζονται ρητώς στα ως άνω άρθρα 8, παράγραφος 2, και 10, παράγραφος 4.
- 96 Όσον αφορά, αφετέρου, το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, παρότι ο ίδιος ο αιτών άσυλο δεν διατρέχει τον κίνδυνο να του επιβληθεί ποινική κύρωση, το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, σε συνδυασμό με το άρθρο 353/A, παράγραφοι 2 και 3, του ποινικού κώδικα, περιορίζει επίσης την αποτελεσματικότητα του κατοχυρωμένου στο εν λόγω άρθρο 22, παράγραφος 1, δικαιώματος του αιτούντος να συμβουλευεται ίδια δαπάνη νομικό ή άλλον σύμβουλο, στον βαθμό που η επίμαχη ποινική διάταξη μπορεί να αποθαρρύνει τους παρόχους τέτοιων υπηρεσιών από το να συνδράμουν τον αιτούντα. Επίσης, η ποινικοποίηση αυτή περιορίζει και το δικαίωμα των συμβούλων να ανταποκρίνονται όταν οι αιτούντες άσυλο ζητούν τις υπηρεσίες τους, δικαίωμα το οποίο αντλείται εμμέσως από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32.
- 97 Πέραν τούτου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, όπως αναγνώρισε η Ουγγαρία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ποινικοποίηση ορισμένων δραστηριοτήτων παροχής συνδρομής προς τους αιτούντες διεθνή προστασία μέσω του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα, συνοδεύεται από ποινή περιορισμού, η οποία συνιστά μέτρο στερητικό της ελευθερίας. Εξάλλου, βάσει του άρθρου 353/A, παράγραφος 2, του ποινικού κώδικα, όποιος

διαπράττει κατ' εξακολούθηση το αδίκημα αυτό μπορεί να τιμωρηθεί με ποινή φυλάκισης ενός έτους. Το ίδιο ισχύει και όταν το αδίκημα τελείται υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται στο άρθρο 353/A, παράγραφος 3, του ίδιου κώδικα.

- 98 Η θέσπιση τέτοιων ποινικών κυρώσεων έχει, αναμφισβήτητα, πολύ σημαντικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα, λόγω του οποίου τα πρόσωπα τα οποία προτίθενται να βοηθήσουν τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους ανιθαγενείς που επιθυμούν την υπαγωγή τους στο καθεστώς του πρόσφυγα στην Ουγγαρία ενδέχεται να προτιμήσουν να απέχουν από τη συμμετοχή σε δραστηριότητες παροχής συνδρομής οι οποίες διέπονται από τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως.
- 99 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, σε συνδυασμό με το άρθρο 353/A, παράγραφοι 2 και 3, του ποινικού κώδικα περιορίζει τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στις προαναφερθείσες διατάξεις, οι οποίες εξειδικεύουν, επιπλέον, το δικαίωμα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 100 Κανένα δε από τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλει η Ουγγαρία δεν μπορεί να κλονίσει το ως άνω συμπέρασμα.
- 101 Ειδικότερα, πρώτον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι, όπως υποστηρίζει το καθού κράτος μέλος, τα δικαιώματα που διασφαλίζονται από τις προαναφερθείσες στις σκέψεις 93 της παρούσας αποφάσεως διατάξεις των οδηγιών 2013/32 και 2013/33 κατοχυρώνονται ρητώς σε άλλες διατάξεις του ουγγρικού δικαίου, γεγονός παραμένει ότι το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα πρέπει να θεωρηθεί, σε σχέση με τις άλλες αυτές εθνικές διατάξεις, ως ειδική ρύθμιση η οποία περιορίζει το πεδίο εφαρμογής τους, και όχι το αντίστροφο.
- 102 Δεύτερον, ως προς την ερμηνευτική επιφύλαξη την οποία διατύπωσε το Alkotmánybíróság (Συνταγματικό Δικαστήριο) στην απόφαση που εξέδωσε στις 25 Φεβρουαρίου 2019, διαπιστώνεται ότι, βάσει αυτής, δεν πρέπει να τιμωρούνται με το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα οι αλτρουιστικές συμπεριφορές που εκπληρώνουν το πρόταγμα της αρωγής των άπορων και των ενδεών και δεν εκκινούν από κίνητρα τα οποία απαγορεύονται από την εν λόγω διάταξη.
- 103 Πρέπει όμως να επισημανθεί, αφενός, ότι η ερμηνευτική αυτή επιφύλαξη αφορά μόνον τις ανιδιοτελείς δραστηριότητες και δεν καλύπτει, συνεπώς, όποιον παρέχει βοήθεια στους αιτούντες άσυλο έναντι αμοιβής, μολονότι το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32 κατοχυρώνει απλώς το δικαίωμα του αιτούντος να συμβουλευέται ίδια δαπάνη νομικό ή άλλον σύμβουλο.
- 104 Αφετέρου, από την ερμηνευτική επιφύλαξη συνάγεται ότι η συνδρομή η οποία παρέχεται εθελοντικά στους αιτούντες άσυλο εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα μόνο σε περίπτωση που δεν υφίσταται το βουλητικό στοιχείο του αδικήματος. Καθίσταται επομένως σαφές ότι αποκλείεται να απαλλάσσεται, βάσει της ερμηνευτικής αυτής επιφύλαξης, από κάθε ποινική ευθύνη όποιος, στο πλαίσιο δραστηριότητας οργάνωσης, παρέχει βοήθεια προς υποβολή ή κατάθεση αιτήσεως ασύλου, άπαξ και μπορεί να αποδειχθεί, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι είχε επίγνωση του ότι, δυνάμει του ουγγρικού δικαίου, η αίτηση δεν ήταν δυνατόν να ευδοκιμήσει.

- 105 Τρίτον, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η Ουγγαρία με τις γραπτές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή δεν όφειλε να προσκομίσει, προς τεκμηρίωση της ύπαρξης περιορισμού των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στις προαναφερθείσες στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα μεταφράζεται, συγκεκριμένα, σε μειωμένη πρόσβαση στους αιτούντες άσυλο ή σε ελάττωση του αριθμού των περιπτώσεων στις οποίες λαμβάνουν χώρα, στην πράξη, συμβουλευτικές επαφές προς όφελος των αιτούντων.
- 106 Τούτο διότι, ναι μεν η Επιτροπή υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη των παραβάσεων που προβάλλει, χωρίς να επιτρέπεται να στηριχθεί σε οποιοδήποτε τεκμήριο, πλην όμως η ύπαρξη παραβάσεως μπορεί να αποδειχθεί, σε περίπτωση που ανάγεται στη θέσπιση νομοθετικού ή κανονιστικού μέτρου του οποίου η ύπαρξη και η εφαρμογή δεν αμφισβητούνται, διά της νομικής ανάλυσης των διατάξεων του μέτρου αυτού [πρβλ. απόφαση της 18ης Ιουνίου 2020, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Διαφάνεια των ενώσεων), C-78/18, EU:C:2020:476, σκέψεις 36 και 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 107 Εν προκειμένω, η παράβαση την οποία η Επιτροπή προσάπτει στην Ουγγαρία ανάγεται στη θέσπιση του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα του οποίου την ύπαρξη και την εφαρμογή δεν αμφισβητεί το κράτος μέλος και του οποίου οι διατάξεις αποτελούν αντικείμενο νομικής ανάλυσης στο εισαγωγικό δικόγραφο. Πρέπει δε να υπογραμμιστεί, ειδικότερα, ότι η Ουγγαρία παραδέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι έχουν ασκηθεί ποινικές διώξεις βάσει του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα.
- 108 Τέλος, τονίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν αληθεύει ο ισχυρισμός της Ουγγαρίας ότι δεν έχει ακόμη εκδοθεί καταδικαστική απόφαση βάσει της επίμαχης διατάξεως, το γεγονός αυτό δεν συνιστά καθοριστικό στοιχείο για την εκτίμηση του ζητήματος αν η διάταξη έχει αποτρεπτικό αποτέλεσμα το οποίο περιορίζει τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στις προαναφερθείσες στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως διατάξεις του δικαίου της Ένωσης. Πράγματι, πέραν του ότι δεν αποκλείεται να συμβεί κάτι τέτοιο στο μέλλον, είναι ίδιον του αποτρεπτικού αποτελέσματος της ποινικοποίησης ότι όποιος θα ενδιαφερόταν να ασκήσει τη δραστηριότητα που χαρακτηρίζεται παράνομη αποθαρρύνεται λόγω του κινδύνου να υποστεί τις κυρώσεις τις οποίες επισύρει το σχετικό αδίκημα.

Επί της ύπαρξης δικαιολογητικού λόγου

- 109 Στον βαθμό που το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, σε συνδυασμό, κατά περίπτωση, με το άρθρο 353/A, παράγραφοι 2 και 3, του ποινικού κώδικα, συνιστούν περιορισμό των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, και στο άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και στο άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, εναπόκειται στο Δικαστήριο αν εξετάσει αν ο περιορισμός αυτός δικαιολογείται υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης.
- 110 Από τις παρατηρήσεις της Ουγγαρίας προκύπτει ότι το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα στοχεύει στην πάταξη της καταστρατήγησης της διαδικασίας ασύλου και της υποβοήθησης της μετανάστευσης βάσει παραπλανητικών στοιχείων. Πρέπει επομένως να κριθεί αν η προβαλλόμενη επιδίωξη των σκοπών αυτών μπορεί να δικαιολογήσει τον περιορισμό των δικαιωμάτων που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη.

– Επί της καταπολέμησης της υποβοήθησης καταχρήσεων της διαδικασίας ασύλου

- 111 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι πολίτες δεν επιτρέπεται να επικαλούνται τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης δολίως ή καταχρηστικώς. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη οφείλουν να αρνούνται το ευεργέτημα των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης όταν η επίκλησή τους δεν γίνεται προς επίτευξη των σκοπών τους, αλλά προκειμένου να αντληθεί όφελος από το δίκαιο της Ένωσης, ενώ οι προϋποθέσεις για την παροχή του οφέλους αυτού πληρούνται μόνον τυπικώς (απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2019, T Danmark και Y Denmark, C-116/16 και C-117/16, EU:C:2019:135, σκέψεις 70 έως 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 112 Συνεπώς, το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 και το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33 δεν πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εμποδίζουν τα κράτη μέλη να επιβάλλουν κυρώσεις στις οργανώσεις ή στα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται οι διατάξεις αυτές, όταν επιδεικνύουν συμπεριφορά που μπορεί να χαρακτηριστεί ως χρήση του δικαιώματος πρόσβασης στους αιτούντες διεθνή προστασία για σκοπούς ασύμβατους προς εκείνους για τους οποίους τους αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα πρόσβασης.
- 113 Ομοίως, το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32 δεν πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν κυρώσεις για δόλιες ή καταχρηστικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι νομικοί ή άλλοι σύμβουλοι στο πλαίσιο των συμβουλευτικών επαφών τις οποίες πραγματοποιούν προς όφελος των αιτούντων διεθνή προστασία.
- 114 Κατά συνέπεια, πρέπει να κριθεί αν το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, σε συνδυασμό με το άρθρο 353/A, παράγραφοι 2 και 3, του ποινικού κώδικα, συνιστά κατάλληλο μέτρο για την καταπολέμηση των δόλιων ή καταχρηστικών πρακτικών, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 111 της παρούσας αποφάσεως.
- 115 Επισημαίνεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε ότι με την επίμαχη διάταξη του ουγγρικού ποινικού δικαίου τιμωρούνται συμπεριφορές οι οποίες ενδέχεται πράγματι να άπτονται της καταπολέμησης των δόλιων ή καταχρηστικών πρακτικών από τα κράτη μέλη.
- 116 Η διάταξη όμως αυτή του ουγγρικού ποινικού δικαίου δεν περιορίζεται στον κολασμό τέτοιων συμπεριφορών. Ειδικότερα, ο παράνομος χαρακτήρας της βοήθειας που τιμωρείται βάσει του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα στοιχειοθετείται άπαξ και αποδειχθεί, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι ο ενδιαφερόμενος γνώριζε ότι το άτομο το οποίο βοήθησε δεν μπορούσε να υπαχθεί στο καθεστώς του πρόσφυγα δυνάμει του ουγγρικού δικαίου. Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η Ουγγαρία, άπαξ και τούτο αποδειχθεί, είναι ποινικά κολάσιμη οποιαδήποτε βοήθεια παρέχεται, στο πλαίσιο δραστηριότητας οργάνωσης, προκειμένου να διευκολυνθεί η υποβολή ή η κατάθεση αιτήσεως ασύλου, έστω και αν κατά την παροχή της βοήθειας αυτής τηρούνται αυστηρά οι προβλεπόμενοι διαδικαστικοί κανόνες και δεν υπάρχει καμία πρόθεση παραπλάνησης της αποφαινόμενης αρχής.
- 117 Κατ' αυτόν τον τρόπο, τιμωρούνται στην Ουγγαρία και συμπεριφορές οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν ως δόλιες ή καταχρηστικές πρακτικές, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 111 της παρούσας αποφάσεως.

- 118 Πιο συγκεκριμένα, υπογραμμίζεται, πρώτον, ότι η Ουγγαρία δεν διέψευσε ότι υπόκειται σε ποινική δίωξη βάσει του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα όποιος βοηθά στην υποβολή ή την κατάθεση αιτήσεως ασύλου στην Ουγγαρία, παρότι γνωρίζει μεν ότι η αίτηση δεν είναι δυνατόν να ευδοκιμήσει λόγω των κανόνων του ουγγρικού δικαίου, πλην όμως θεωρεί ότι οι κανόνες αυτοί είναι αντίθετοι προς το διεθνές δίκαιο ή προς το δίκαιο της Ένωσης.
- 119 Αντιβαίνει όμως στον σκοπό της οδηγίας 2013/32, ο οποίος, όπως υπογραμμίστηκε στη σκέψη 80 της παρούσας αποφάσεως, συνίσταται στη διασφάλιση πραγματικής, ευχερούς και ταχείας πρόσβασης στη διαδικασία χορήγησης διεθνούς προστασίας, το να στερούνται οι αιτούντες μιας συνδρομής που θα μπορούσε να τους δώσει τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν, σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας αυτής, κατά πόσον η εθνική ρύθμιση που εφαρμόστηκε στην περίπτωση τους είναι νόμιμη, υπό το πρίσμα ιδίως του δικαίου της Ένωσης.
- 120 Από την άποψη αυτή, χρήζει ιδιαίτερης προσοχής η περίπτωση των δικηγόρων τους οποίους συμβουλευονται οι αιτούντες και των οποίων οι δραστηριότητες ενδέχεται να εμπίπτουν, όπως τονίστηκε στις σκέψεις 88 έως 90 της παρούσας αποφάσεως, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα.
- 121 Τούτο διότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο δικηγόρος πρέπει να είναι πράγματι σε θέση να εκπληρώνει κατάλληλα την αποστολή της παροχής συμβουλών, της υπεράσπισης και της εκπροσώπησης του πελάτη του, διότι άλλως ο πελάτης κινδυνεύει να στερηθεί τα δικαιώματά που του παρέχει το άρθρο 47 του Χάρτη [πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών), C-791/19, EU:C:2021:596, σκέψη 206 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 122 Το δε άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα ενδέχεται όντως να εμποδίζει τους δικηγόρους να διασφαλίσουν την αποτελεσματική υπεράσπιση των συμφερόντων των προσώπων που απευθύνονται σε αυτούς για συμβουλές, αποτρέποντάς τους να τα συμβουλευθούν να υποβάλουν ή να καταθέσουν αίτηση ασύλου στην Ουγγαρία, προκειμένου να μπορούν να αμφισβητήσουν σε μεταγενέστερο χρόνο τις σχετικές εθνικές διατάξεις τις οποίες θεωρούν αντίθετες προς το δίκαιο της Ένωσης.
- 123 Ασφαλώς, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ασκείται ποινική δίωξη βάσει του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, μπορεί ενδεχομένως να ισχυριστεί, ενώπιον του δικαστηρίου που είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της ποινικής δίωξης που ασκήθηκε εις βάρος του, ότι οι εθνικές αυτές διατάξεις είναι αντίθετες προς το δίκαιο της Ένωσης, προκειμένου το δικαστήριο να το απαλλάξει από τις εις βάρος του κατηγορίες.
- 124 Αντιβαίνει ωστόσο στο άρθρο 47 του Χάρτη το να αναγκάζεται ο ενδιαφερόμενος να παραβεί κανόνα δικαίου ή νομική υποχρέωση και να υποστεί την κύρωση την οποία επισύρει η παράβαση αυτή, προκειμένου να έχει τη δυνατότητα πρόσβασης σε δικαστήριο αρμόδιο να διασφαλίσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων που του εγγυάται το δίκαιο της Ένωσης [πρβλ. απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020, État luxembourgeois (Δικαίωμα προσφυγής κατά αιτήματος παροχής πληροφοριών σε φορολογικά θέματα), C-245/19 και C-246/19, EU:C:2020:795, σκέψη 66 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 125 Δεύτερον, όπως επιβεβαίωσε η Ουγγαρία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από το γράμμα του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα καθίσταται σαφές ότι με την εν λόγω διάταξη τιμωρείται η συμπεριφορά οποιουδήποτε βοηθά, έχοντας πλήρη γνώση των

- πραγμάτων και στο πλαίσιο δραστηριότητας οργάνωσης, κάποιον να υποβάλει ή να καταθέσει αίτηση ασύλου στην Ουγγαρία, παρότι αυτός ο αιτών δεν έχει υποστεί ούτε διατρέχει κίνδυνο να υποστεί διώξεις σε τουλάχιστον ένα κράτος από το οποίο διήλθε προτού φθάσει στην Ουγγαρία.
- 126 Όπως όμως κρίθηκε στη σκέψη 42 της παρούσας αποφάσεως, η οδηγία 2013/32 δεν επιτρέπει να απορρίπτεται αίτηση ασύλου ως απαράδεκτη με αυτή την αιτιολογία. Ως εκ τούτου, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 35 των προτάσεών του, είναι πρόδηλο ότι, ποινικοποιώντας την παροχή βοήθειας υπό τις περιστάσεις που περιγράφηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα τιμωρεί μια συμπεριφορά η οποία, αυτή καθαυτή, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να εξομοιωθεί με δόλια ή καταχρηστική πρακτική και, συνεπώς, θίγει τα δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνουν οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως.
- 127 Τρίτον, πρέπει να επισημανθεί, κατ' αρχάς, ότι έστω και αν για τη διαπίστωση της τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, απαιτείται, όπως υπογραμμίστηκε στη σκέψη 91 της παρούσας αποφάσεως, να μπορεί να αποδειχθεί, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι ο αυτουργός είχε επίγνωση του ότι η αίτηση ασύλου ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία, εντούτοις η απαίτηση αυτή δεν είναι ικανή να αποκλείσει, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων της δικογραφίας ενώπιον του Δικαστηρίου, το ενδεχόμενο να εκδοθεί, βάσει της επίμαχης διατάξεως, καταδικαστική απόφαση, άπαξ και είναι δυνατόν να τεκμηριωθεί συγκεκριμένα ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου ασκήθηκε ποινική δίωξη ήταν αδύνατον να αγνοεί ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής τον οποίο βοήθησε δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το ουγγρικό δίκαιο για την αναγνώριση δικαιώματος ασύλου.
- 128 Επίσης, στον βαθμό που δεν αποκλείει το ενδεχόμενο επιβολής ποινικών κυρώσεων για τον λόγο και μόνον ότι μπορεί να αποδειχθεί, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι ο ενδιαφερόμενος ήταν αδύνατον να μη γνωρίζει ότι ο αιτών τον οποίο βοήθησε δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις χορήγησης ασύλου, το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα έχει ως συνέπεια ότι όποιος επιθυμεί να προσφέρει τέτοια βοήθεια δεν μπορεί να περιοριστεί στην παροχή μιας αμιγώς τυπικής συνδρομής στον αιτούντα, στο πλαίσιο της υποβολής ή της κατάθεσης της αιτήσεώς του, αλλά οφείλει, αντιθέτως, να εξετάσει, ήδη από το στάδιο αυτό, αν η αίτηση έχει πιθανότητα να ευδοκιμήσει βάσει του ουγγρικού δικαίου.
- 129 Αφενός όμως, όπως παρατηρεί η Επιτροπή, δεν είναι δυνατόν να αναμένεται από τα πρόσωπα που παρέχουν συνδρομή στους αιτούντες άσυλο, ανεξαρτήτως της ιδιότητας με την οποία παρεμβαίνουν, να ασκούν παρόμοιο έλεγχο προτού μπορέσουν να βοηθήσουν υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή να υποβάλει ή να καταθέσει αίτηση ασύλου.
- 130 Εξάλλου, ενδέχεται να είναι δύσκολο για τους αιτούντες άσυλο να προβάλουν, ήδη από το στάδιο της υποβολής ή της κατάθεσης της αιτήσεώς τους, τα κρίσιμα στοιχεία στα οποία θα μπορούσε να θεμελιωθεί το δικαίωμά τους να υπαχθούν στο καθεστώς του πρόσφυγα.
- 131 Αφετέρου, ο κίνδυνος τον οποίο διατρέχει ο ενδιαφερόμενος να υποστεί ποινική κύρωση, για τον λόγο και μόνον ότι δεν ήταν δυνατόν να αγνοεί ότι η αίτηση ασύλου ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία, θέτει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα οποιασδήποτε βοήθειας παρέχεται προς διευκόλυνση της διεκπεραίωσης δύο βασικών σταδίων της διαδικασίας χορήγησης ασύλου, ήτοι του σταδίου της υποβολής και του σταδίου της κατάθεσης της σχετικής αιτήσεως. Τούτο δε κατά μείζονα λόγο επειδή το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα τιμωρεί το αδίκημα αυτό με ιδιαίτερος αυστηρή ποινή, αφού λαμβάνει τη μορφή μέτρου στερητικού της ελευθερίας.

- 132 Επομένως, η επίμαχη διάταξη μπορεί να έχει έντονα αποτρεπτικό χαρακτήρα για όποιον επιθυμεί να παράσχει οποιαδήποτε βοήθεια με σκοπό την υποβολή ή την κατάθεση αιτήσεως ασύλου, ανεξαρτήτως της ιδιότητας με την οποία παρεμβαίνει, ακόμη και αν η εν λόγω συνδρομή έχει ως αποκλειστικό στόχο να διευκολύνει κάποιον υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή να ασκήσει το θεμελιώδες δικαίωμά του να ζητήσει άσυλο σε κράτος μέλος, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 18 του Χάρτη και εξειδικεύεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 2013/32.
- 133 Από τις σκέψεις 116 έως 132 της παρούσας αποφάσεως συνάγεται ότι το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα, σε συνδυασμό με τις παραγράφους 2 και 3 του ίδιου άρθρου, βάνει πέραν αυτού που μπορεί να θεωρηθεί αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού της καταπολέμησης των δόλιων ή καταχρηστικών πρακτικών.
- *Επί της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης βάσει παραπλανητικών στοιχείων*
- 134 Όσον αφορά τον σκοπό της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης βάσει παραπλανητικών στοιχείων, και χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί κατά πόσον ένας τέτοιος σκοπός μπορεί να δικαιολογήσει περιορισμούς στη δέσμη των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης οι οποίες μνημονεύθηκαν στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως, αρκεί να υπογραμμιστεί ότι το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, μέτρο κατάλληλο προς επιδίωξη του σκοπού αυτού.
- 135 Ειδικότερα, πρώτον, το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα δεν έχει ως αντικείμενο την επιβολή κυρώσεων σε όποιον παρέχει υλική ή οικονομική βοήθεια με σκοπό τη διευκόλυνση της παράνομης εισόδου ή διαμονής στο ουγγρικό έδαφος, δεδομένου άλλωστε ότι η συμπεριφορά αυτή τιμωρείται από άλλες διατάξεις του ποινικού κώδικα, όπως αναγνωρίζει και η Ουγγαρία με τις γραπτές παρατηρήσεις της.
- 136 Δεύτερον, πρέπει να υπενθυμιστεί, αφενός, ότι κάθε υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας στο έδαφος κράτους μέλους, περιλαμβανομένων των συνόρων ή των ζωνών διέλευσής του, έστω και αν διαμένει παρανόμως στο έδαφος αυτό [πρβλ. αποφάσεις της 25ης Ιουνίου 2020, Ministerio Fiscal (Αρχή η οποία μπορεί να παραλάβει αίτηση διεθνούς προστασίας), C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, σκέψη 73, και της 17ης Δεκεμβρίου 2020, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία), C-808/18, EU:C:2020:1029, σκέψη 96 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Το ως άνω δικαίωμα πρέπει να του αναγνωρίζεται ανεξαρτήτως των πιθανοτήτων επιτυχίας της αιτήσεώς του.
- 137 Αφετέρου, όπως υπενθυμίστηκε με τη σκέψη 80 της παρούσας αποφάσεως, άπαξ και υποβληθεί τέτοια αίτηση, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής αποκτά την ιδιότητα του αιτούντος διεθνή προστασία, κατά την έννοια της οδηγίας 2013/32. Ο δε αιτών δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί ως παρανόμως διαμένων στο έδαφος του κράτους μέλος όπου έχει υποβάλει την αίτησή του, μέχρις ότου εκδοθεί η πρωτοβάθμια απόφαση επ' αυτής (πρβλ. αποφάσεις της 19ης Ιουνίου 2018, Gnandi, C-181/16, EU:C:2018:465, σκέψη 40, και της 14ης Μαΐου 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, σκέψη 209 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 138 Συνεπώς, η παροχή συνδρομής προς υποβολή ή κατάθεση αιτήσεως ασύλου στο έδαφος κράτους μέλους, ακόμη και όταν είναι δεδομένο για το πρόσωπο που προσφέρει τη βοήθεια ότι η αίτηση δεν θα γίνει δεκτή, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δραστηριότητα η οποία ευνοεί την παράνομη είσοδο ή διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενή στο έδαφος κράτους μέλους.
- 139 Το ίδιο ισχύει ακόμη και σε περίπτωση που ο αιτών άσυλο δεν έπρεπε να τύχει του δικαιώματος παραμονής στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αιτήσεώς του σε πρώτο βαθμό, όπως προβλέπει κατ' εξαίρεση το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32. Πράγματι, γεγονός παραμένει ότι, στον βαθμό που η βοήθεια η οποία ποινικοποιείται με το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα έχει απλώς ως σκοπό να διευκολύνει τον ενδιαφερόμενο να υποβάλει ή να καταθέσει αίτηση διεθνούς προστασίας και όχι να παραμείνει, σε μια τέτοια περίπτωση, στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού, η εν λόγω βοήθεια δεν είναι δυνατόν να εξομοιωθεί με υποβοήθηση παράνομης διαμονής.
- 140 Εξάλλου, αντιθέτως προς τα όσα η Ουγγαρία αφήνει να εννοηθούν με τις γραπτές παρατηρήσεις της, η δραστηριότητα η οποία ποινικοποιείται με το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα διαφέρει σαφώς από τις συμπεριφορές σε σχέση με τις οποίες τα κράτη μέλη οφείλουν να επιβάλλουν κατάλληλες κυρώσεις δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/90. Τούτο διότι οι συμπεριφορές αυτές συνίστανται, αφενός, στην εκ προθέσεως παροχή βοήθειας σε υπήκοο τρίτης χώρας να εισέλθει ή να διέλθει από το έδαφος κράτους μέλους κατά παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας του σχετικά με την είσοδο ή τη διέλευση των αλλοδαπών και, αφετέρου, στην εκ προθέσεως παροχή βοήθειας, για κερδοσκοπικούς λόγους, σε τέτοιο πρόσωπο ώστε να διαμείνει στο έδαφος κράτους μέλους κατά παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας του σχετικά με τη διαμονή των αλλοδαπών.
- 141 Δεν μπορεί όμως να γίνει δεκτό ότι υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής παραβαίνει τους κανόνες που διέπουν την είσοδο και τη διαμονή στο έδαφος των κρατών μελών, για τον λόγο και μόνον ότι ζητεί, στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, διεθνή προστασία. Ως εκ τούτου, όποιος περιορίζεται στο να βοηθήσει τον υπήκοο τρίτης χώρας ή τον ανιθαγενή να υποβάλει ή να καταθέσει αίτηση ασύλου ενώπιον των αρμόδιων εθνικών αρχών, έστω και αν γνωρίζει ότι η αίτηση είναι καταδικασμένη σε αποτυχία, δεν μπορεί να συγκριθεί με όποιον υποβοηθεί την παράνομη είσοδο, διέλευση ή διαμονή, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/90.
- 142 Η ως άνω ερμηνεία επιβεβαιώνεται από το άρθρο 6 της αποφάσεως-πλαίσου 2002/946. Ειδικότερα, μολονότι η τελευταία επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν αποτελεσματικές κυρώσεις για την τέλεση των αδικημάτων για τα οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 1 της οδηγίας 2002/90, εντούτοις το άρθρο 6 της αποφάσεως-πλαίσου προβλέπει ρητώς ότι η εφαρμογή της δεν θίγει την προστασία που παρέχεται στους αιτούντες άσυλο δυνάμει του διεθνούς δικαίου.
- 143 Συνεπώς, το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα, σε συνδυασμό με τις παραγράφους 2 και 3 του ίδιου άρθρου, επιφέρει έναν αδικαιολόγητο περιορισμό στα δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνονται στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως.
- 144 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, και από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, ποινικοποιώντας στο εσωτερικό της δίκαιο τη συμπεριφορά οποιουδήποτε προσώπου παρέχει, στο πλαίσιο δραστηριότητας

οργάνωσης, βοήθεια προς υποβολή ή κατάθεση αιτήσεως ασύλου στο έδαφός της, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι το πρόσωπο αυτό είχε επίγνωση του ότι η αίτηση δεν ήταν δυνατόν να γίνει δεκτή βάσει του εθνικού δικαίου.

- 145 Αντιθέτως, είναι απορριπτέα η αιτίαση της Επιτροπής περί παραβάσεως εκ μέρους της Ουγγαρίας των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32, λόγω της θέσπισης του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα.

Επί του άρθρου 46/F του νόμου περί της αστυνομίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 146 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ουγγαρία παρέβη επίσης τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, προβλέποντας ότι οι περιορισμοί τους οποίους επιβάλλει το άρθρο 46/F του νόμου περί της αστυνομίας στην ελευθερία κίνησης έχουν εφαρμογή σε όποιον είναι ύποπτος τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα ή έχει καταδικαστεί γι' αυτό.
- 147 Ειδικότερα, παρατηρεί, συμπληρωματικά προς τα επιχειρήματα που ανέπτυξε σε σχέση με το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα, ότι ακόμη και αν οι οργανώσεις και τα πρόσωπα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 αποφάσιζαν να συνεχίσουν να ασκούν τις δραστηριότητές τους παρά τον επικρεμάμενο κίνδυνο άσκησης ποινικών διώξεων εις βάρος τους λόγω της ποινικής αυτής διατάξεως, θα ήταν εύκολο να παρεμποδιστούν βάσει του άρθρου 46/F του νόμου περί της αστυνομίας, το οποίο απαγορεύει σε οποιονδήποτε, έστω και αν είναι ακόμη απλώς ύποπτος παράβασης του εν λόγω άρθρου 353/A, να προσεγγίσει τα εξωτερικά σύνορα της Ουγγαρίας. Ένας τέτοιος περιορισμός στο δικαίωμα το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 δεν μπορεί όμως, κατά την άποψή της, να δικαιολογηθεί βάσει της δεύτερης περιόδου της ίδιας διατάξεως, δεδομένου ότι η κίνηση ποινικής διαδικασίας συνεπάγεται αυτομάτως τη λήψη των αστυνομικών μέτρων που προβλέπονται από το ως άνω άρθρο 46/F.
- 148 Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εφαρμογή του άρθρου 46/F του νόμου περί της αστυνομίας στους υπόπτους τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα ή στους καταδικασθέντες βάσει της τελευταίας αυτής διατάξεως μπορεί να καταστήσει κενά περιεχομένου τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και στο άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και στο άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33.
- 149 Η Ουγγαρία απαντά, συμπληρωματικά προς τα επιχειρήματα που προέβαλε προς στήριξη της άμυνάς της αναφορικά με το άρθρο 353/A του ποινικού κώδικα, ότι είναι λογικό να μην επιτρέπεται σε ύποπτο τέλεσης αδικήματος η πρόσβαση σε έναν τόσο σημαντικό χώρο όσο η ζώνη διέλευσης.
- 150 Εξάλλου, εφόσον για να ασκήσει η εισαγγελική αρχή εν ονόματι του κράτους την κατηγορία απαιτείται «βάσιμη υποψία», κατά την έννοια του A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (νόμου XC του 2017 περί θεσπίσεως του κώδικα ποινικής δικονομίας), της 26ης Ιουνίου 2017 (*Magyar Közlöny* 2017/99), ως είχε κατά τον κρίσιμο χρόνο για τη διαφορά της κύριας δίκης, ο

αποκλεισμός από τη συνοριακή ζώνη των προσώπων εις βάρος των οποίων έχει ασκηθεί δίωξη για τα αδικήματα που μνημονεύονται στο άρθρο 46/F του νόμου περί της αστυνομίας συνάδει, κατά την άποψη του κράτους μέλους, με την εξαίρεση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 και αφορά τη διατήρηση της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας ασφάλειας. Πιο συγκεκριμένα, τα πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι, στο πλαίσιο δραστηριότητας οργάνωσης, παρέχουν στους αιτούντες άσυλο τις απαραίτητες πληροφορίες για να παραπλανήσουν τις ουγγρικές αρχές συνιστούν απειλή για τη διαφύλαξη της δημόσιας ασφάλειας και της δημόσιας τάξης αλλά και για τη διοικητική διαχείριση των σημείων διέλευσης των συνόρων, οπότε το άρθρο 46/F αποτελεί αναγκαίο και δικαιολογημένο μέτρο προς διατήρηση της τάξης στα σύνορα του κράτους.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 151 Η Επιτροπή προσάπτει στην Ουγγαρία ότι παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 2, το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 22 της οδηγίας 2013/32, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, προβλέποντας ότι το άρθρο 46/F του νόμου περί της αστυνομίας έχει εφαρμογή στα πρόσωπα εις βάρος των οποίων έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ή έχουν επιβληθεί κυρώσεις βάσει του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα.
- 152 Το εν λόγω άρθρο ορίζει ότι η ουγγρική αστυνομία εμποδίζει κάθε πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, μεταξύ άλλων βάσει του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα, να προσεγγίσει σε ακτίνα οκτώ χιλιομέτρων τα εξωτερικά σύνορα της Ουγγαρίας.
- 153 Εισαγωγικώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, καθίσταται σαφές από το γράμμα του άρθρου 46/F του νόμου περί της αστυνομίας ότι η διάταξη αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση προσώπων που έχουν καταδικαστεί βάσει του άρθρου 353/A του ποινικού κώδικα. Ειδικότερα, μολονότι δεν αμφισβητείται από την Ουγγαρία ότι μια τέτοια καταδίκη μπορεί να συνεπάγεται απαγόρευση εισόδου σε μέρος της επικράτειάς της, επισημαίνεται εντούτοις ότι η συνέπεια αυτή δεν προβλέπεται στο άρθρο 46/F του νόμου περί της αστυνομίας, αλλά σε άλλη διάταξη του ποινικού κώδικα, η οποία δεν αποτελεί αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής.
- 154 Κατόπιν της εισαγωγικής αυτής διευκρίνισης, διαπιστώνεται κατ' αρχάς ότι το άρθρο 46/F του νόμου περί της αστυνομίας συνιστά περιορισμό των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης οι οποίες μνημονεύθηκαν στη σκέψη 151 της παρούσας αποφάσεως.
- 155 Πράγματι, πρώτον, είναι πρόδηλο ότι το άρθρο 46/F, εμποδίζοντας τους υπόπτους τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα να προσεγγίσουν τους αιτούντες άσυλο που βρίσκονται στα εξωτερικά σύνορα της Ουγγαρίας, περιορίζει το δικαίωμα πρόσβασης σε αυτούς τους αιτούντες άσυλο, το οποίο διασφαλίζεται από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32.
- 156 Δεύτερον, το άρθρο 46/F του νόμου περί της αστυνομίας πρέπει επίσης να θεωρηθεί ως περιορισμός στο κατοχυρωμένο από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33 δικαίωμα πρόσβασης στους αιτούντες άσυλο που τίθενται υπό κράτηση.

- 157 Αρκεί συναφώς να υπογραμμιστεί ότι, κατά το πέρας της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη η οποία απευθύνθηκε προς την Ουγγαρία, οι ζώνες διέλευσης του Rösztke και της Tompa δεν είχαν ακόμη κλείσει. Συνακόλουθα, αφενός, ένας σημαντικός αριθμός αιτούντων διεθνή προστασία ήταν αναγκασμένοι να παραμένουν καθ' όλη τη διάρκεια της εξέτασης της αιτήσεώς τους σε αυτές τις ζώνες διέλευσης, ακριβώς δίπλα στα σερβοουγγρικά σύνορα, και, αφετέρου, οι εν λόγω ζώνες έπρεπε να θεωρούνται ως κέντρα κράτησης, κατά την έννοια της οδηγίας 2013/33 [πρβλ. απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία), C-808/18, EU:C:2020:1029, σκέψεις 156 έως 166 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 158 Συνεπώς, εμποδίζοντας τους υπόπτους τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα να προσεγγίσουν σε πολύ κοντινή απόσταση τα εξωτερικά σύνορα της Ουγγαρίας, περιλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης του Rösztke και της Tompa, το άρθρο 46/F είχε, εν πάση περιπτώσει, ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της πρόσβασης των προσώπων και των οργανώσεων που καταλαμβάνονται από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33 σε ορισμένους αιτούντες διεθνή προστασία οι οποίοι βρισκόνταν, κατά το πέρας της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη προς την Ουγγαρία, υπό κράτηση στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- 159 Τρίτον, πρέπει να τονιστεί ότι το δικαίωμα του αιτούντος διεθνή προστασία να συμβουλευέται τα πρόσωπα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει το δικαίωμα πρόσβασης στα πρόσωπα αυτά, όπως επιβεβαιώνεται από το άρθρο 23, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας.
- 160 Επομένως, το άρθρο 46/F του νόμου περί της αστυνομίας συνιστά επίσης περιορισμό στα δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνονται υπέρ των αιτούντων άσυλο στο άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, σε περίπτωση που αυτοί βρίσκονται εντός ακτίνας οκτώ χιλιομέτρων από τα εξωτερικά σύνορα του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- 161 Όσον αφορά, τέταρτον, το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32, όπως διαπιστώθηκε με τη σκέψη 82 της παρούσας αποφάσεως, το άρθρο 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα δεν είναι ικανό να παρακωλύσει την άσκηση των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στους αιτούντες διεθνή προστασία από τη διάταξη αυτή, δεδομένου ότι η τελευταία μπορεί να εφαρμοστεί μόνον κατόπιν της κατάθεσης της αιτήσεως διεθνούς προστασίας.
- 162 Πάντως, πρέπει να επισημανθεί ότι σκοπός του άρθρου 46/F του νόμου περί της αστυνομίας είναι να εμποδίζεται όποιος είναι ύποπτος τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ποινικού κώδικα από το να έχει πρόσβαση στους αιτούντες διεθνή προστασία οι οποίοι βρίσκονται πλησίον των ουγγρικών συνόρων, ακόμη και αφότου αυτοί έχουν καταθέσει την αίτησή τους για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας. Ως εκ τούτου, το άρθρο 46/F μπορεί να περιορίσει το δικαίωμα που έχουν οι εν λόγω αιτούντες, άπαξ και κατατεθεί η αίτησή τους, να επικοινωνούν με τις οργανώσεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2013/32, με δεδομένο ότι το ως άνω δικαίωμα προϋποθέτει ότι οι οργανώσεις έχουν δυνατότητα πρόσβασης στους αιτούντες.
- 163 Εν συνεχεία, πρέπει να σημειωθεί ότι, στον βαθμό που το άρθρο 46/F του νόμου περί της αστυνομίας περιορίζει τα δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται από τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 151 της παρούσας αποφάσεως, για τον λόγο ότι ο ενδιαφερόμενος είναι ύποπτος τέλεσης του αδικήματος του άρθρου 353/A, παράγραφος 1,

στοιχείο α, του ποινικού κώδικα, ακόμη και αν η παράβαση της διατάξεως αυτής αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, τέτοιος περιορισμός δεν είναι δυνατόν να δικαιολογηθεί βάσει του δικαίου της Ένωσης.

- 164 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, προβλέποντας ότι στερείται του δικαιώματος να προσεγγίσει τα εξωτερικά σύνορά της οποιοδήποτε πρόσωπο για το οποίο υπάρχουν υποψίες ότι έχει παράσχει, στο πλαίσιο δραστηριότητας οργάνωσης, βοήθεια προς υποβολή ή κατάθεση αιτήσεως ασύλου στο έδαφός της, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι το πρόσωπο αυτό είχε επίγνωση του ότι η αίτηση δεν ήταν δυνατόν να γίνει δεκτή βάσει του εθνικού δικαίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 165 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Πάντως, εάν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος, πέραν των δικαστικών εξόδων του, φέρει και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.
- 166 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ουγγαρίας στα δικαστικά έξοδα και η Ουγγαρία ηττήθηκε ως προς τους κυριότερους ισχυρισμούς της, πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, να φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής. Η Επιτροπή φέρει το ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων της.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) Η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει:

- από το άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, προβλέποντας ότι αίτηση διεθνούς προστασίας μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη με την αιτιολογία ότι ο αιτών αφίχθη στο έδαφός της μέσω χώρας στην οποία δεν είναι εκτεθειμένος ούτε σε διώξεις ούτε σε κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ή στην οποία διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας·
- από το άρθρο 8, παράγραφος 2, και από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33/ΕΕ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία, ποινικοποιώντας στο εσωτερικό της δίκαιο τη συμπεριφορά οποιουδήποτε προσώπου παρέχει, στο πλαίσιο δραστηριότητας οργάνωσης, βοήθεια προς υποβολή ή κατάθεση αιτήσεως ασύλου στο έδαφός της, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι το

πρόσωπο αυτό είχε επίγνωση του ότι η αίτηση δεν ήταν δυνατόν να γίνει δεκτή βάσει του εθνικού δικαίου·

- από το άρθρο 8, παράγραφος 2, από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32, καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/33, στερώντας από οποιονδήποτε ύποπτο τέλεσης του ως άνω αδικήματος το δικαίωμα να προσεγγίσει τα εξωτερικά σύνορά της.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η Ουγγαρία φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων της.

(υπογραφές)